

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: HEnderson 2912

UVAŽEVAJTE
lepe denarne nagrade naše
kampanje
ŽENSKKE ENAKOPRAV-
NOSTI KSKJ.

PRIDOBIVAJTE
novo članstvo za odrasli in
mladinski oddelki!

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porni organizacija v
Ameriki

Posljuje že 43. leto

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1913.

STEV. 19 — NO. 19

CLEVELAND, O., 12. MAJA (MAY), 1937

LETO (VOLUME) XXIII.

PRVI MESEC KAMPANJE PRISTOPILO 300 ČLANOV

ZIDAJMO NOV JEDNOTIN URAD!

Naše društvo sv. Janeza Krstnika št. 11, Aurora, Ill. je na redni mesečni seji dne 2. maja t. l. razpravljalo o prejeti okrožnici, ki so bile te dni na društva razpescane po sobratu glavnem predsedniku v zadevi Jednotinega doma. Naše društvo se je soglasno izjavilo, da naj se zida novi dom. Naše članstvo se popolnoma strinja s stavbinskim odborom, da naj se staro Jednotino poslopje gl. urada proda, kupi v Jolietu, Ill. na primernem prostoru zemljišče, in zida novi dom za našo Jednoto.

Jaz, kot član stavbinskega odbora in ostala dva člana tega odbora smo popolnoma in natančno pregledali glavni urad, kako bi se dal isti popraviti, da bi odgovarjal svojemu namenu. Sklenjeno je bilo, da naj se dozida še eno nadstropje. Tedaj je bil tudi arhitekt v uradu, pa smo ga vprašali, koliko bi veljal tak popravek (dozidava) pri Jednotinemu domu? Rekel je, najmanj od \$11,000 do \$12,000.

Glavni odbor je vzel priporočilo stavbinskega odbora na znanje in je takoj najel arhitekta, da pripravi potrebne načrte za dozidavo še enega nadstropja.

Ko je bil ta načrt po arhitektu izdelan, in so se ponudbe razposlale stavbenikom (kontraktorjem) za račun in iste vrstile na glavni urad, se je stavbinski odbor zopet skupaj sestel da pregleda te ponudbe. Lahko si mislite, kako razočarani smo bili ko smo iz ponudb razvideli, da bi dozidava še enega nadstropja in drugo veljalo od \$20,000 do \$24,000! Tega načrta stavbinski odbor ne more odobravati; s tem bi ne bila Jednota docti na boljšem! Toliko tisočakov izdati za staro Jednotino poslopje je neumestno, poslopje bi bilo še vseeno deloma staro in bi tudi z dozidavo ne odgovarjalo dolgo časa svojemu namenu, ker naša Jednota vedno raste. Torej zidajmo nov Jednotin urad!

S sobratiskim pozdravom,
August C. Verbie,
tajnik društva št. 11 in član stavbinskega odbora.

Kampanja "A. S." zaključena
S 1. majem je bila zaključena zadnja kampanja za razširjenje "Amerikanskega Slovenca," ki je listu pridobila 535 novih naročnikov.

V tem kontestu je zmagal Rt. Rev. kanonik John J. O. man, župnik fare sv. Lovrenca v Clevelandu; dobil je 4,917-505 glasov. Na drugem mestu je Rev. Matija Jager, pomožni župnik fare sv. Vida, tudi v Clevelandu, O.; dobil je 3,970,750 glasov; kot tretji zmagovalec je starosta naše ameriške slovenske duhovščine, Rev. Ciril Zupan, župnik cerkve Matere Božje v Pueblo, Colo., dobil je 2,407,875 glasov.

ZRAKOPLOV "HINDENBURG" EKSPLODIRAL

Orjaški nemški zrakoplov "Hindenburg," ki je v tem letu naredil svoj prvi prekomorski polet in nameraval dne 6. maja ob 7:23 zvečer pristati na vladnem zrakoplovnem pristanu v Lakehurst, N. J., je nenadoma eksplodiral in v plamenih tresil na tla iz 150 čevljev višine.

Razstrelba je nastala vsled tega, ker se je vnel plin-vodik, s katerim je bil zrakoplov napolnjen; na kak način se je vnel, pa ni znano.

Na "Hindenburgu" se je nahajalo 61 mož posadke in 34 potnikov. Pri tem se je takoj smrtno ponesrečilo 33 oseb; 5 oseb je pa zatem v bolnišnici vsled opeklin in ran umrlo. Več jih je vsled eksplozije zgorelo, drugi so se pa vsled skoka na tla ubili; ostale so pa rešili. Med ponesrečenci se nahaja tudi kapitan Ernest Lehman, ki je lani vozil ta zrakoplov in radio operator Wm. Speck. Poveljnik "Hindenburga" pri tej vožnji je bil kapitan Max Pruss, tudi nevarno ranjen. V bolnišnici se nahaja še 24 ranjencev.

Zrakoplov "Hindenburg" je tudi lani ravno 6. maja prispel v Ameriko; v tej dobi je napravil 10 voženj in v Južno Ameriko; tja in nazaj je prepeljal 1,002 potnika. Njegova dolžina je znašala nekaj nad 800 čevljev, veljal je pa \$3,000,000.

Takoj drugi dan je predsednik Roosevelt poslal sožalno brzojavko kanclerju Hitlerju v imenu ameriškega naroda. Hitler je za sorodnike ponesrečenec iz državne blagajne daroval \$12,000,00.

Te dni se bo vršila na licu mesta ob docela porušenem zrakoplovu uradna preiskava sestoječa iz posebnih večakov; tudi Nemčija pošlje na to preiskavo svoje može; med temi tudi graditelja "Hindenburga," Dr. Hugo Eckenerja, da se dožene pravi vzrok katastrofe. Kakor se poroča iz Nemčije, se ne bo za zrakoplove več rabilo gorilnega plina, pač pa "helium," katerega se prideluje samo v Ameriki.

Otok in trdnjava naprodaj

Ako hočete kupiti od strica Sama trdnjavo Fort Ward na Bainbridge otoku, 9 milj oddaljeno od mesta Seattle, Washington, se obrnite na vojni department v Washingtonu, D. C. Navedeno trdnjavo bo vlada Združenih držav opustila, in zato je tudi otok naprodaj. Cena istega nam ni znana.

ŠPANSKE SIROTE ODVEDENE NA VARNOST

Bilbao, Španjska, 6. maja. — Ker so te dni fašisti z aeroplani napadli in uničili starodavno prestolico Baskov, mesto Guernice in pretjijo tudi zavzetji mesto Bilbao, sta angleška in francoska vlada sklenili z obleganega ozemlja rešiti uboge osamele otroke, katerih starši so bili v tej državljanski vojni ubiti.

Danes se je na dva parnika v Stanturce vkrčalo 2300 španskih sirot, katere bodo poslali v razne kraje Francije; mnogo teh otrok se ne bo več vrnilo v domovino. Jako ganljiv je bil prizor na krovu ladji predno sta odpluli s pomola. Nekateri otroci so se glasno jokali, drugi pa mahali z robc, manjši so se pa pričeli takoj igrati, kot bi pozabili revščino, stradanje in strahote, ki jih jim je prinesla državljanska vojna.

Novo vrsto smrtna kazen

Governor države California, Frank F. Merriam je dne 7. maja podpisal novi zakon, ki določa usmrčenje obsojencev z lethal plinom namesto obešanja.

Unija tajnikov

V Washingtonu nameravajo tajniki in uslužbenci senatorjev in kongresnikov ustanoviti svojo unijo in isto priklopiti k A. F. of L.

DVA NADALJNA KATOLIŠKA DNEVA

Cetrto nedeljo, tekočega meseca, dne 23. maja se vrši na Willard, Wis. in vso okolico dan katoliškega tiska. Ta dan se bodo sešli na Willardu vsi tamkajšnji versko zavedni rojaki in iz okoliških farmerskih naselbin da manifestirajo na tem važnem shodu. Ker je Willard, Wis. največja slovenska farmerska kolonija v Ameriki, je upati na veliko udeležbo.

Zadnjo nedeljo tekočega meseca, dne 30. maja, na Spominški dan se bo pa vršil v Pittsburghu, Pa. slovenski katoliški dan in sicer popoldne ob 2. uri v Slov. Domu na 57. cesti. Pri tej priliki bo tudi Mr. Anton Grdina kazal najnovejšo filmske slike iz starega kraja.

Napad na Madrid zopet ponesrečen

Madrid, Španjska, 7. maja. — Branitelji Madrida so preprečili nov fašistični poskus; da bi rešili svojih 3000 tovarišev, ki so zopet v Vseučiliškem mestu.

Pod varstvom hudega artilerijskega ognja so fašisti skušali prebiti republikansko črto pri Los Franceses mostu, ki veže Vseučiliško mesto z zapadnim krajem onstran reke Manzanares. Po dveurnem boju pa so bili fašisti vrženi nazaj. Na bojišču je padlo mnogo fašistov, med njimi dva častnika.

Popravek

V zadnji izdaji Glasila je bila na prvi strani priobčena slika družine Brayer iz Marshfielda, Wis. Na neveden način je bilo omenjeno, da se je oče te družine prej pisal Prijatelj, kar pa ne odgovarja resnici; to velja za mater Brayerjeve družine; sobrat Brayer (Brayer) nosi še vedno svoje pravo ime s kakoršnim je prišel v Ameriko.

Uredništvo.

CLEVELANDSKE NOVICE

Poroka

Danes, v sredo, dne 12. maja se je vršila v cerkvi Matere Božje v Collinwoodu poroka Miss Eme Plevnik z 811 E. 185 St. in Mr. Otmarija Jevnikar z 18714 Muskoka Ave., Cleveland, Ohio. To je že druga poročena hčerka ugledne in znane Josip Plevnikove družine. Na poroko je te dni iz Jugoslavije došla sestra neveste Mrs. Pavla Burja, soproga vojaškega atašeeja Jugoslavije v Bukarešti na Rumunskem, podpolkovnika Mirka Burje, ki je pred leti tudi živel v Clevelandu. Novoporočencema našo iskrene čestitke.

V bolnici

Miss Vida Kmet, hčerka znane Kmetove družine s 39. ceste in članica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ., se je morala podati v St. Luke's bolnico, kjer se je dne 4. maja podvržla operaciji, ki jo je srečno prestala. Nahaja se v sobi št. 205, kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Želimo vrli mladenki skrajšnjega popolnega okrevanja.

Smrtna kosa

Dne 6. maja je umrl rojak Anton Nagel, soprog Mrs. Stefanije Nagel, 1499 E. 39 St. Pokojni je bil star 49 let, doma iz občine Štupic. V Ameriko je dospel leta 1913. V stari domovini zapušča brata Johna, brata Franka v Detroitu in brata Mihaela v Bulger, Pa. Tu pa zapušča poleg soproge Stefanije, rojene Zupančič, doma iz Novega mesta, dva sinova Antona in Josepha, stara po 17 in 15 let. Pokojni je bil član društva sv. Vida št. 25 KSKJ. in društva "Naprednost" v Indianapolisu, kjer je družina bivala dolgo vrsto let. — Nanagloma je preminula dobro poznana in priljubljena Slovenka Mrs. Frances Malovašič. Kot navadno vsako jutro je tudi v četrtek, 6. maja, vstala, da popije kozarec vode. Ko se je vračala k postelji, je zakričala, in ko je njen soprog pogledal kaj je, je žena že ležala mrtva na tleh, zadeta od srčne kapi. Ranjka Mrs. Malovašič je bila poznana kot jako prijazna in ljudna slovenska žena. Mnogo prijateljev in prijateljic jo bo težko pogrešalo. Pokojna je bila stara 60 let. Njeno dekleško ime je bilo Stanovnik. Doma je bila iz Horjula in je prišla v Ameriko pred 25. leti. Tu zapušča žalujočega soproga Petra, s katerim je bila poročena zadnjih 41 let, in pet sinov: Steve, Anton, John, Filip in Max, sestro Agnes Gombach in brata Matevža. V stari domovini zapušča tri sestre: Gertrude, Marijo in Barbaro.

Zapiranje trgovin

Skozi vse grocerijske trgovine v Clevelandu bodo zanaprej zapirale ob sobotah točno ob 8. uri zvečer. Dosedaj so bile odprte do 9:30. Kakih 10,000 prodajalcev je zaposlenih v

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

III. KAMPANJSKO POROČILO

Minulo je mesec dni, odkar je bila sedanja kampanja za pridobitev novega članstva razpisana. V tem času je pristopilo 300 članov in članic. Izmed teh jih je pristopilo 165 v mladinski oddelki, 135 pa jih je pristopilo in prestopilo iz mladinskega v odrasli oddelki.

Rezultat prvega meseca sprčuje, da vlada za kampanjo veliko zanimanje tako, da bomo ob zaključku kampanje z veseljem in ponosom gledali na sadove, ki jih bo sedanja kampanja doprinesla.

Vsem pridnim Jednotarjam-agitatorjem iskrena hvala za trud in delo. Le tako naprej!

SLOVENKA IN DVA OTROKA ZGORELA

V bližini Sumerseta, Pa., se je zgodila strašna nesreča. 27. letni Frank Vidmar, sin rojaka Vidmarja, kateri je doma iz Begunj pri Cerknici, si je postavil v gozdu leseno kolibo, v kateri je živel s svojo ženo Marijo, staro 22 let, in dvema otrokoma, Mary, 5 let in Pavlom, 19 mesecev. Dne 5. maja zjutraj je žena zakurila v peči in polila mokra drva z gazolinom. Nastala je eksplozija. V hipu je bila vsa hiša v ognju. Frank Vidmar se je prebudit in skušal rešiti ženo in otroka, pa je bilo že prepozno. Otroka in žena sta zgorela pri živem telesu. Frank, ki je nevarno obžgan, se nahaja v Bedford mestni bolnišnici. Zdravniki upajo, da bo okrevl.

XI. KONVENCIJA SNPJ

Prihodnji ponedeljek, dne 17. maja se bo v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave., Cleveland, O., pričela XI. redna konvencija Slovenske Narodne Podporne Jednote. Iz njenega uradnega glasila posnemamo, da bo konvenčna zbornica štela 232 zastopnikov ali zborovalcev in sicer 19 glavnih uradnikov ter 213 delegatov; med slednjimi bo tudi 22 delegatinj. Po delegaciji bo naša naselbina Cleveland najbolj številno zastopana, kajti štela bo 21 delegatov in 4 glavne uradnike.

Dve prepovedi diktatorjev

Naučno ministrstvo v Nemčiji pod Hitlerjevim režimom je 8. maja t. l. določilo, da ne more v Nemčiji več noben žid akademik ali abiturient dobiti kake doktorske diplome; to velja, da ne more postati zdravnik, odvetnik, ali profesor modroslovja. — V Italiji je pa Mussolini prepovedal širjenje in čitanje vseh angleških časnikov.

teh trgovinah, ki se bodo sedaj tudi lahko malo prej oddahnili ob sobotah.

Nov pogrebnik

Iz Loraina, Ohio, se nam poroča, da je Mr. Joseph Urbas, sin Mr. in Mrs. Joseph Urbasa, 1700 E. 28th St. z dobrim uspehom prestopil državno izkušnjo za pogrebništvo. Mladi Mr. Urbas je bil svoje čase uslužben kot pogrebniški pomočnik v Clevelandu. Iskrene čestitke na uspehu!

Smrtna kosa

Tajnik društva sv. Alojzija št. 88 Mohawk, Mich., nam poroča, da je dne 1. maja na svojem domu v Copper City, Mich., umrla rojakinja Tereza Panjan, rojena Papež, soproga Steve Panjana, spadajoča k omenjenemu društvu. Naj v miru počiva!

DRUŠTVENA NAZNAJKA

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Vabilo na naše društveno romanje

Našim članicam se naznanja, ako se želijo udeležiti letošnjega romanja k Mariji Pomagaj v Lemont, Ill. (na ameriške Brezje) v nedeljo, dne 30. maja, da naj se zglasijo pri društveni tajnici sestr. P. Kobal na 2113 W. 23 St.; ona vam bo povedala koliko velja vožnja za tja in nazaj na truku in kdaj da se odpeljemo. To moramo za gotovo vedeti do prihodnje seje, v četrtek, dne 20. maja; torej ne odlašajte do zadnjega dneva.

Dne 24. maja bo praznik ali god naše društvene patronke Marije Pomagaj, zato bomo lahko navzoče na žegnanju dne 30. maja na božji poti v Lemontu. Jako lepo bi bilo torej, ako se nas tega romanja udeleži veliko število, da bomo na ta način postali našo društveno patrono in jo ondi prosile še nadaljnje pomoči v vseh naših zadevah.

Sosestrski pozdrav,
Karolina Pičman, predsed.

Društvo Marije Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill.

Naznanilo

Članstvu našega društva tem potom uljudno naznanjam, da se bo naša prihodnja seja vršila v nedeljo, 16. maja ob 9. uri dopoldne, sprememba je zato, ker bomo v nedeljo dopoldne imeli v naši župniji sv. birmo in bo gotovo veliko naših članov in članic zaposlenih, da se ne bi mogli udeležiti seje; tudi vse prihodnje seje se bodo vršile v vsako tretjo nedeljo ob 9. uri dopoldne.

Na prihodnjo sejo v nedeljo 16. maja posebno vabim naše članice, da se udeležijo obilnem številu, ker imamo nekaj važnega zanje.

Kakor vsako leto v mesecu maju za god društvene patronke, ima naše društvo tudi letos skupno sv. obhajilo in sicer v nedeljo 23. maja. Želeči je, da se članstvo kolikor mogoče polnoštevilno udeleži tega sv. obhajila. Zlasti če se kateri ni opravil svoje velikončne dolžnosti, ima sedaj lepo priložnost, da opravi skupno z društvom, ker s tem dnem se ta doba zaključuje. Prosim, da se zberete v šolski dvorani vsaj 15 minut pred osmo uro, da potem skupno odidem v cerkev.

Sobratki pozdrav,
Ignacij Grom, tajnik.

Društvo sv. Barbare, br. 128, Etna, Pa.

Poziv na sjednico

Pozivljamo se vse članice našega društva, da dodu nefaljeno na dojdou sjednico, na 16. maj v Hrvatskem domu, kao obično.

Na ovoj sjednici imademo razpravljati za dobrobit društva. Naš odbor je dao učiniti neke tikete u knjižicama. Nekoji čedu dobiti švotu u gotovini; zato je dužnost vsake članice, da uzme po dve knjižice i iste razproda, pošto je to u korist društvene blagajne.

Takoder se umoljava članice, da se što bolje pobrine za dugovinu, pošto su sada radne prilike dobre. Kada je društvo članstvu učinilo ljubav u najtežim časovima, treba, da se članice smislju i svoju dužnost učinju.

Pozivljamo vas još jednoč, da dodete na sjednicu, imademo i drugi važni stvari za riješiti.

Sestrinski vam pozdrav,
Barbara Perkovich, tajnica.

Dr. Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn.

S tem vabim in prosim vse članice in članice našega društva, da se udeležijo prihodnje seje dne 16. maja ob navadnem času.

Lahko nam je že vsem znano iz Glasila, da je krajevnim društvom dano v odložitve, kaj naj se stori s našim Jednotnim uradom ali domom. Torej bo tudi naše društvo o tej vaški zadevi na prihodnji seji razpravljalo in glasovalo. Kdor se torej za stvar zanima, naj se udeleži prihodnje seje. Na sejah pride vedno kaj važnega na dnevni red, kar se tiče nas vseh; zato apeliram na vas, da bi se malo bolj zanimali za udeležbo društvenih sej.

Ob enem tudi naznanjam, da bo prirejena plesna veselica v korist naše društvene dvorane in sicer v soboto, dne 22. maja zvečer v Slovenski društveni dvorani. Ker je dvorana last vseh tukajšnjih slovenskih društev, radi tega prosim v imenu odbora te dvorane celokupno članstvo vseh društev, da se te prireditve vsi udeležijo, da bo uspeh tem boljši v korist tozadnevne blagajne. Na tej veselici se jamči vsem starim in mladim posetnikom prijetno zabavo proti nizki vstopnini 25c za osebo. Igrali bodo najboljši muzikantje iz našega Range, zato se pričakuje velike udeležbe iz mesta in tudi iz bližnjih naselbin. Vsakdo dobro došel!

S pozdravom,
Anton Ceglar, društv. tajnik in zapis. dvorane.

Društvo sv. Družine, št. 136, Willard, Wis.

Članom in članicam našega društva v naznanje sklep zadnje glavne seje v decembru m. l., da društvo priredi dve igri in običajni vsakoletni piknik. Prav lepa in zanimiva igra, ki bo vprizorjena v nedeljo, dne 13. junija se imenuje "Jaz sem nedolžna" in še ni bila nikdar igrana na kakem odru v Ameriki. Vloge so razdeljene med dobre in skušene igralce in igralke, od katerih se more pričakovati, da bo ta igra vsem v zadovoljstvo. (Bolj natančen program sledi kasneje.)

Piknik pa priredi društvo dne 4. julija. Piknik bo takoj popoldne. Kakor vselej, bo tudi letos z vsem najboljšim prekrbljeno. Tudi o tem poročam še kasneje.

Prav težko mi je ponovno opominjati nekatere člane, ki že več mesecev ne plačajo a-sesmenta. Ne rečem, da nekateri res težko plačujejo, a so pa tudi taki, ki se prav nič ne brigajo. Član, članica, če res ne moreš plačati, pridi na društveno sejo in povej ondi, da zdaj še ne moreš plačati, pač pa, da boš skrbel, da v doglednem času ves dolg poravnáš, in društvo bo gotovo radevolje založilo iz svoje blagajne tudi zate. Vedi pa, da sam tajnik ne more in tudi ne sme člana obdržati pri društvu več mesecev, ako mesečnega asesmenta ne plača; takega člana mora suspendirati. Tajnik se mora ravnati po določbi pravil. Torej pridi na prihodnjo sejo in se opravičite, pa bo vse O.K.

S pozdravom,
Ludvik Perushek, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 164, Epeleth, Minn.

S tem naznanjam vsem onim članicam našega društva, ki niste bile navzoče na zadnji seji, da smo tedaj sklenile, da se bodo vršile naše prihodnje mesečne seje tekom 5 mesecev na tretjo nedeljo zvečer ob sedmih in ne več ob dveh popoldne. Izvolite to vpoštevati in pridite na sejo dne 16. maja zvečer ob sedmih. Vljudo vas vabim, da pridete vse; dobila

sem namreč iz glavnega urada okrožnice urada novega Jednotnega urada ali doma, da boste lahko vsaka svoje mnenje povedale in izrazile z glasovanjem.

Dalje izražam lepo hvalo v imenu odbora vsem onim članicam, ki so vstopnice za zadnje naše veselico prodajale; tako tudi hvala vsem udeležencem, da ste nam s tem pripomogli do boljšega gnetnega uspeha. Lepa hvala tudi tistim, ki ste delale na veselici in se trudile s postrežbo udeležencem. Ponovna zahvala vsem skupaj!

S sestrskim pozdravom,
Gabriela Masel, tajnica.

Društvo sv. Stefana, št. 187, Johnstown, Pa.

S tem se članstvu našega društva vljudo naznanja sklep zadnje seje, da priredi društvo svoj prvi letošnji piknik dne 30. maja in sicer na cerkvenem zemljišču to bo tudi prvi piknik našega društva.

Prosim vas, da pridete vsi na prihodnjo sejo dne 16. maja, kjer se mora glede nameravanega piknika še nekaj razmotrivati in urediti.

Z bratskim pozdravom,
Frank M. Pressburg, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis.

Zahvala

Stejem si v dolžnost, da se v imenu odbora tega društva najlepše zahvalim vsem, ki ste se udeležili domače zabave našega društva, katero smo priredili dne 24. aprila.

Iskrena hvala članom društva sv. Janeza št. 65 in Knights and Ladies of Baraga št. 237 KSKJ., društva "Lilija", članicam podružnice SZZ. in vsem posameznikom ter vsem skupaj. Dasiiravno ni bila zelo velika udeležba (zaradi slabega vremena), smo kljub temu precej podprle našo društveno blagajno; torej ponovno hvala vsem, ki ste kaj k temu pripomogli!

Ne smem pa pozabiti naših poštvalnih članic, ki ste naredile in darovale toliko okusnih potic, tort, krofov, kekov, flancatov, klobas in šunk, da smo imele vsega dovolj. Lepa vam hvala cenjene sestre! Hvala tudi članicam-gostilničarkam, ki ste darovale visko in cigare ter onim članicam, ki so se tako trudile, da so gostom kar najboljšo postregle. Torej ponovna hvala vsem skupaj!

S pozdravom,
Antonija Velkovich, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 207, Maple Heights, O.

Naši zadnji dve seji sta bili precej dobro obiskani; prosim vas pa, da bi se prihodnje seje dne 16. maja še v večjem številu udeležili. Začetek seje bo ob eni uri v navadnih prostorih. Na tej seji moramo rešiti več važnih stvari; tako tudi zaradi nameravane društvene prireditve, ki se ima vršiti dne 5. junija na prostorih Narodnega Doma. Vabimo že danes vse, da nas posetite ta večer, zabave bo dovolj osobito med balincanjem; saj naši člani se radi ponašajo, da so najboljši balincarji v Clevelandu.

Kakor znano, se na vsaki naši seji odda enemu srečnemu košaro grocerije; zdaj sta bila že dva telesa in sicer meseca marca je nesla polno košaro domov Mrs. Nikoleta Lerchbacher, na zadnji seji pa Mr. John Fortuna. Kdo bo tako srečen prihodnjo sejo?

Opozarjam članice našega društva, da zdaj ko se vrši kampanja ženske enakopravnosti, da bi šle vse na delo, da bi vsaka pridobila vsaj enega novega člana. Priložnost je lepa; zdravniška preiskava je prosta, poleg tega so pa še zelo lepe denarne nagrade za nove članice; torej vse na delo, da ne bomo tukaj na Maple Heights ta zadnji!

Od teške bolezni je na potu okrevanja naša mlada članica Miss Blanche Starnaj, kateri želimo, da bi kmalu okrevala. Tetica "Storkija" je obiskala našo sestro Jennie Intihar in ji pustila v dar krepkega sinčka. Ker že oče, mati in ena hčerka spadajo v naše društvo, tako upamo, da bo tudi njih sinček. Naše čestitke.

S pozdravom,
Antonija Kastelic, tajnica.

DOPISI

Iz življenja pionirjev društva sv. Lovrenca št. 63 (Piše Jakob Resnik)

Cleveland (Newburg), O. — Danes imamo pa priložnost tudi na tem mestu se seznaniti z rojakom, ki je v naši naselbini dobro poznan, čislán in priljubljen, saj živi med nami že 45 let. On je ustanovnik društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ. in ustanovnik fare sv. Lovrenca; bil je tudi večkratni uradnik pri društvu. Že v njegovi mladosti je bil cilj in namen pomagati pri društvu, pri cerkvi, kakor tudi posameznikom. Ta naš zaslužni rojak je

MR. ANTON ARKO

Gotovo nam bo kaj zanimivega povedal iz svojega življenja:

"Rojen sem bil 13. julija 1863 v vasi Gabrovka, fara Zagradec. Svoja mladostna leta sem preživel doma pri starših. Ko sem bil 19 let star, so me potrdili k vojakom, istočasno, ali ista leta so jemali fante k vojakom že z 19. letom.

V cesarski službi pri vojakih mi ni bilo preslabo, le plača ali zaslužek je bil majhen, 6 krajcarjev na dan!

Na jesen leta 1888 sem se vrnil na stalen dopust domov. Ker sem bil cela tri leta z doma, se mi ni ljubilo zopet oprijeti se dela na kmetih. Kakor znano, je bilo baš ista leta največje zanimanje za izseljevanje v Ameriko, tako sem se tudi jaz odločil rajšati v obljubljeno deželo čez veliko lužo; proti koncu l. 1891 sem bil že na potu. Vožnja je bila dolga, celih 30 dni! Po napor-nem potovanju sem dospel v Cleveland dne 30. januarja l. 1892; ustavil sem se v Newburgu na naslovu 101 Wagman St., zdaj 3592 E. 80 St., kjer uspešno vodi svojo trgovino naš rojak Mr. John Strekal. Opravljal sem po raznih tovarnah težka dela in končno se mi je postrečilo, da so me vzeli v žičnaro (dratovno) k American Steel & Wire Co., kjer sem delal kot izdelovalec žice celih 42 let. Ko sem bil zadosti star, so me vpokojili, torej po preteku toliko let težkega dela sedaj lepo počivam."

"Kako ste pa društvo sv. Lovrenca ustanovili?" ga vprašam.

"Večkrat smo se rojaki zbirali skupaj in se pogovarjali, da bi ustanovili društvo; pa smo se za izvršitev te ideje domenili. Vzel sem nato svinčnik v roke in malo knjižico, pa začnem popisovati imena naših kandidatov za društvo. Imel sem jih že 11 vpisanih, nakar gremo k zdravniku Dr. Smigelnu, ki je vse odobril za sprejem.

Izbrali smo si sv. Lovrenca za društvenega patrona, od Jednote smo pa dobili zaporedno številko 63 dne 2. decembra l. 1902, društvo je bilo pa ustanovljeno ravno isto leto dne 22. junija.

Ker nas je bilo izmed 22 ustanovnikov večje število pri vojakih in v starem kraju, smo si omislili uniformo, ki je bila za iste čase lepa. Vedno so nas kam vabili, da smo koralni v paradi in smo se vabili radi odzvali. Toda časi so se premenili; tako smo tudi uniformo opustili. Nekateri ustanovniki so pomrli, nekateri so pa društvo pustili."

Tako je ob kratkem opisal naš pionir, ustanovnik, pod-pornik in prijatelj svoje doživljaje.

Naj še omenim, da je brat Anton Arko eden izmed najstarejših društvenih članov; zdaj je bil vsi dolgo doba kar je pri društvu, celih 35 let; sicer je prejel v tem času samo \$12.00 bolniške podpore, kar je malečnost. Res, za srečnega in bogatega se lahko smatra oni, ki ima ljubo zdravje!

S sobratiskim pozdravom,
J. R.

posadila "ON THE SPOT." Napovedale so vam boj. Vsi torej, kakoli ste oženjeni, in vsi drugi, kateri imate še kako upanje, da boste kdaj našli svoje boljše polovice, se zdaj približite, če hočete za naprej imeti kako veljavo pri hiši. Če vojak na straži zaspi, pride v sinitost; še slavo lahko zgubi. Če boste vi moške spali v tem kontestu za prvenstvo naše fars, boste zgubili vso pravico ukazovati osebam nežnega spola.

Dekletu, Miss Lorraine Kalcic, pomagajte kakor ste pomagali drugim dekletom v prejšnjih kontestih. Ob enem pa darujte mlademu Louis Martincichu še dvakrat toliko: tako da bodo ženske in dekleta morale pripoznati, da fantje in moške tudi nekaj zmorejo. Potem vas bodo one spoštovale, in vas ne bodo imele samo za nekakega janitorja pri hiši.

Na vse zadnje, je pa resnica: da vsak dar, ki ga boste darovali enemu ali drugemu na tem kontestu, je dar vaši cerkvi in vaši šoli.

J. K.

SMRTNA KOSA

Joliet, Ill. — Nekoliko prostora bi rad v našem priljubljenem listu, da svojim prijateljem in znancem naznanim žalostno vest, da je umrla naša mati Josephine Nasenbeni, po domače Gorinova mati, ki je dočkala lepo starost. Umr-la je po dolgi bolezni 21. aprila, pogreb je pa bil 23. aprila s sv. mašo zadušnico v cerkvi sv. Jožefa ob obilni udeležbi prijateljev in znancev. Pokopana je bila na pokopališče sv. Jožefa, kjer sedaj počiva poleg svojega moža, kateri je umrl pred 31 leti. Pokojna zapuščala tukaj v Jolietu dva sina, eno hčer, 22 vnukov in štiri pravnuke.

Pokojna je bila doma iz Dolenje vasi, fara Smihel pri Novem mestu in se je pisala Vidic. V Ameriko je prišla leta 1891. Leta njenega življenja ji niso bila z rožami postlana. Ves čas, odkar je prišla iz starega kraja je živela v Jolietu in je bila stara ob svoji smrti okrog 81 let. Vsi njeni sorodniki žive tukaj v Jolietu, razun dveh vnukinj in dveh pravnu-kinj, ki žive v Chicagu. Hvala vsem, ki so jo prišli kropit in ki so molili za pokoj njene duše. Vi, draga mati, pa spavajte mirno v hladni zemlji in se odpočijte od svojega truda. Enkrat se zopet za vedno snidemo nad zvezdami, kakor nam to govori sv. vera.

Joseph Videtz.

Žalostna vest iz domovine
Brooklyn, N. Y. — Iz stare domovine se poroča, da je dne 19. marca t. l. v Lamana Dragi, pošta Brod-Moravice na Hrvatskem v visoki starosti 80 let umrl g. Ivan Delach, bolehal je samo malo časa. Pokojnik je bil oče devetih otrok, izmed katerih jih živi 8 v Ameriki, najmlajši, Frank, je pa doma na očetovem posestvu. Pokojnikova soproga je umrla pred 18 leti.

V Ameriki žalujejo za svojim dragim očetom sledeči sinovi in hčere: Matthew, živeč v Glendale, N. Y., Mrs. Veronika Ruppe, večletna predsednica društva sv. Ane št. 105 KSKJ., živeča v Ridgewoodu, N. Y., (Brooklyn), Max, živeč v Maspeth, L. I., George v Patchogue, L. I., Mrs. Mary Kustrin v Ridgewoodu (Brooklyn), N. Y., Tony in John v McKees Rocks, Pa., in Mrs. Frances Ruppe, članica društva Marije Pomagaj št. 184, Brooklyn, N. Y.

Bodi pokojniku ohranjen blag spomin, prizadetim naše sožalje.

Poročevalka.

Brooklyn, N. Y. — Društvo sv. Jožefa št. 57 KSKJ. je lahko ponosno, ker ima tako vrle člane kakor je Joseph Felici-

jan mlajši, ki je letos s 1. majem stopil v mestno službo kot ognjegašec (Fireman). Dasi-ravno je precej težko priti v tako službo, se je naš Felicianov Jožek vseeno pri skušnji tako dobro obnesel izmed par sto kandidatov, da je bil eden med prvimi.

Brat Jos. Felician Jr. je bil član mladinskega oddelka, pred 8 leti (1929) je pa prestopil v naš aktivni oddelek; zdaj je star 25 let, sin Mr. in Mrs. Joseph Felician Sr. Starša sta oba dobro znana med Slovenci v Greater New Yorku in v bližini. Oče Felician so tudi lahko ponosni na svojega sina, tako je tudi društvo, saj spada k temu društvu kar 5 članov Felicianove družine: oče, mati, sin Jože, Mrs. J. Wise in Mrs. F. Bailer, hčerke.

Mi vsi želimo Josipu ml. veliko sreče, zdravja in napredka v njegovi službi, kadar bo v onem distriktu zvonil zvonec naznanjujoč ogenj, bomo lahko videli našega Jožeta, ki bo hitel ogenj gasiti.

Imamo še enega Jožeta, ki je delal za naše največje mesto na svetu, New York; zdaj je pa že par let v pokoju. To je naš sobrat Jože Kobe, ustanovnik našega društva. Kobe si zdaj vse bolj počasi vzame; rad obiskuje svoje prijatelje in sobrate, in tudi še precej pisčalke maže, kaj Jože? Največ se mudi pri br. Pavel Kapshu, ki ima farmo v New Jersey in je tudi član društva sv. Jožefa. Važno je pri tem, da sobrat Jože Kobe nikoli ne pozabi na sejo, če pride včasih tudi že bolj malo pozno, pride pa le redno vsako prvo soboto v mesecu; poleg tega je vedno pripravljen pomagati kaj pri društvu ali pa svojim sobratom in prijateljem.

Bog živi oba naša Jožeta! Eden, ki je že svoje delo dopolnil, drugi, ki je pa še sedaj isto začel!

Joseph J. Klun, poročevalec.

S pota. — Ljubi maj, krasni, cvetoči maj! Spomini na nežno mladost; kajti kaj je bolj podobnega pomladi kot prvi otrokov smehljaj v materinem naročju. In v maju je en dan posvečen tudi materam. Vse to mi zbujajo spomine nazaj na mlada leta; ali istih ne bo nikdar več nazaj!

Te vrstice pišem v Chicagu, v kraju toliko nezabnih spominov na moje že pokojne prijatelje. Bilo je 24. aprila 1893, torej pred 44 leti, ko sem prvič potoval skozi Chicagu. Res, čas beži. Nenadoma, kakor v sanjah se zbudimo in spoznamo, da smo stari; zdi se nam, kakor da je bilo vse to šele včeraj...

Chicago mi je v živem spominu zlasti sedaj, ko je že 15 let kar je umrl blagopokojni Msgr. Jos. Buh. In par let pred njegovo smrtjo (l. 1920) sva bila skupaj tukaj v tem mestu ko sem ga ono jutro željno pričakoval iz Dulutha na B. & O. železniški postaji. Zamorski železniški uslužbenec je do mene pripeljal od vagona. Potem sva se peljala par blokov v bližino jezera k zgodovinski cerkvi, ki je bila zgrajena l. 1837. Tam, pri očetih pavlistih sem imel pravljeno, da je častitljivi starček maševal, a jaz sem mu pa zopet stregel pri maši in sicer to zadnjič.

Potem sva hodila do nekega poslopja na W. Madison St., kjer je Msgr. Buh pismeno potrdil pristnost narodne verske svetinje, kelih misijonarja Pirca, dar Ljubljane iz leta 1864. Ta kelih je bil že prej v Chicagu odnesen po Rev. Sojarju in slučajno tam po meni najden in meni z Buhovim pismenim potrdilom izročen.

Ko je Msgr. Buh ta kelih v roke vzel, je rekel, da mora biti nekje še en mali Baragov kelih; in našla sva ga čez 4 mesece potem na Ely, Minn. In (Dolje na 2. strani)

Ko je Msgr. Buh ta kelih v roke vzel, je rekel, da mora biti nekje še en mali Baragov kelih; in našla sva ga čez 4 mesece potem na Ely, Minn. In (Dolje na 2. strani)

Ko je Msgr. Buh ta kelih v roke vzel, je rekel, da mora biti nekje še en mali Baragov kelih; in našla sva ga čez 4 mesece potem na Ely, Minn. In (Dolje na 2. strani)

tudi ta kelih ostane draga spominska svetinja med našim narodom. Poleg tega je še precej razdrapan mali Baragov oltarček, ki se skupaj zlagaja; istega je rabil Baraga v prvi dobi po indijanskih misijonih, dokler ni prišel v last zadnjega Baragovca, Msgr. Buha.

Nato sva se z Msgr. Buhom še nekaj časa z avtom po mestu vozila, nakar se je podal v Joliet na XIV. konvencijo KSKJ. kot časten delegat.

Mnogi se še lahko spominjajo, kako so tedanjí gl. odborniki in delegatje sestanovnika Msgr. Buha lepo pozdravili. Da, na tega blagega in zaslužnega moža imam vedno žive in lepe spomine in tak spomin bo gotovo ostal tudi v srcih mnogih ameriških Slovencev.

Matija Pogorelec.

Zahvala

Denver, Colo. — Dasiravno so velikonočni prazniki že za nami že več tednov, je v naši visoki gorski naselbini še vedno hladno, da se moramo včasih še peči držati. Ravno danes, ko pišem te vrstice, zunaj sneži, torej imam priliko in čas spominjati se mojih številnih dobrih prijateljev in prijateljic, pa nisem prej znala, da jih je toliko.

Bolj redko sem se spominjala svojega rojstnega dneva, tekom mojih let, v katerih sem skusila že dosti dobrega, pa tudi dosti hudega. Vdova sem že 19 let. Semkaj v Ameriko sem prišla l. 1902. Moj sin John in sestra Franca sta prišla za mano l. 1910. Moje deklško ime je bilo Catarina Žnidaršič, po domače Cvarova iz Podgore, fara Dobropolje.

Moji prijatelji in prijateljice so mi priredili "Surprise party" na tak način, da nisem o tem nič vedela. Dne 12. aprila zvečer so prišle k meni Mrs. Svelgel, Mrs. Andolšek in Mrs. Janežič z avtom da smo šle kropit umrlega Steve Preslenika. Ko smo to opravile, smo prišle do doma Slovenskih društev; tudi mene so silile naj grem notri, pa so me izpeljale na led. V dvorani je bilo že mnogo naroda, ki so mi pri vstopu čestitali za moj 66. rojstni dan. Sesti sem morala k častni mizi, okrašeni s šopki, na isti je bil tudi velik cake in polno vseh dobrih stvari.

Najprvo mi je lep dar v gotovini izročila moja svakinja Mrs. Rosie Abetz. Vse to me je do solz ganilo. Jako bi bila vesela, če bi se bil tega večera udeležil še moj sin John s svojo družino, pa ni bilo mogoče, ker živi zunaj na farmi; morda so ga tudi pozabile povabiti? No, sem ga pa potem čez dva dni obiskala, kamor so me peljali moji prijatelji. Sinu in njegovi ženi je bilo zelo hudo, da se nista udeležila Surprise party. Sin in njegova žena sta mi tudi izročila lep dar.

Dragi mi prijatelji in prijateljice! Ker sem 12. aprila dopolnila svoj 66. rojstni dan, ste mi ravno ta dan priredili ono slavnost, katere ne bom nikdar pozabila do smrti. Zatorej se vam vsem iz srca zahvaljujem; v prvi vrsti onim, enajstim prijateljicam, ki ste vse to pripravile in povabile cenjene goste; hvala tudi godcu Mr. Anton Zalarju, hvala Mr. John Tankotu ker me je peljal na Frederick, Colo. Na moji Surprise party je bilo vseh skupaj dvesto (200) mojih prijateljev in prijateljic, znancev in znank. Med temi je bil tudi naš č. g. župnik Father Judnich... Imena vseh istih imam spisana, kar si bom ohranila za trajen spomin. (Oprostite, ker teh imen nismo probčili, ker jih je preveč! — Uredništvo.)

Še enkrat vam kličem: Pri srčni Bog plačaj. Letošnji moj rojstni dan mi bo ostal v prijetnem spominu do smrti. Skušala bom po svoji skromni moči to naklonjenost vam povrniti če mi bo mogoče.

S pozdravom vam do smrti hvaležna in vdana:

Mrs. Katarina Eppick,
4526 Logan Ave.
Clanica društva M. P. št.
190 KSKJ.

ZAHVALA

Cleveland, O. — Pred nekaj meseci sem v "A. D." objavil prošnjo, ki sem jo bil prejel iz domovine, da bi pomagali pripevki za popravilo oltarjev v cerkvi sv. Roka v Ravniku, fara Bloke. Zadnji teden sem zbirko zaključil in odposlal župnemu uradu fara Bloke \$102.00. Kadar bom obveščen o sprejemu, bom v tem listu pismo objavil. Vsem skupaj in vsakemu posebej, kar je kdo storil v ta namen, iskrena hvala in Bog plačaj. Zahvalim se še posebej rojakom sovaščanom v Barbertonu in Mrs. Marie Pristov, ki je pomagala nabirati v ta namen.

Darovali so po \$7.50: družina Anton in Ani Tekavec in Mr. Matthew Tekavec. Po \$5: Miss Josie Klanchar, Mrs. Margaret Mestek roj. Kraševce, Mrs. Marie Seme roj. Zakrajšek, Mr. John Zakrajšek, 1015 E. 74 St., Mr. Joe Hiti, Barberton, O., Mr. Matt Centa, Barberton, O., Mr. Paul Centa, Barberton, Ohio.

Po \$3: Mr. Frank Tekavec, Mattawan, Mich., Mr. in Mrs. George Turck, Mr. Anton Gradisar, Mrs. Marie Pristov in Mr. Jack Kraševce.

Po \$2: Msgr. B. J. Ponikvar, Mr. Matt Tekavec, Mattawan, Mich., Mrs. Terezija Strukelj, roj. Hiti, Barberton, O., Mr. J. Kocjančič, Sheboygan, Wis.

Po \$1: Mrs. Ivana Sernel, roj. Zakrajšek, Mr. Frank Zakrajšek, Mrs. Frances Zaller, Mr. Anton Mestek (Storov), Mr. Alois Turck, Mr. Jack Gustinčič, Mr. in Mrs. Anton Milavec, Mr. Frank Modic, Mrs. Marie Pezdirtz, Mrs. Frances Orazem, Mrs. Marie Sterk roj. Stražisar, Mrs. Marie Zakrajšek, 6805 Bonna Ave., Mrs. Marie Roitz, Mrs. Cecilija Zivoder, Mr. Fr. Mramor, Mrs. Marie Šercelj, Miss Marie Gornick, Mrs. Frances Ošaben roj. Hiti, Barberton, O., Mrs. Margaret Arko (Vel. Bloke), Barberton, O., Mrs. Agnes Peček, roj. Centa, Barberton, O., Mr. Paul Palčič, Barberton, O., Mr. Matt Zakrajšek, Crested Butte, Colo., Mr. Dominik Zakrajšek, Pueblo, Colo., Mrs. Ivana Filipič, Minn., Mrs. Joseph Grahek, Milwaukee, Wis., Mr. Anton Tomšič, Strabane, Pa.

Po 50c: Mrs. Frances Hiti, Mr. Fr. Kovačič, Miss Marie Hudolin, 30c neimenovani, 20c Mr. Peter Levstik.

Pripomba. Naročil sem, da se takoj po sprejemu denarja daruje sv. maša v cerkvi sv. Roka za darovalce in predajo imena darovalcev in sicer po tem redu, da se označi najprej vse, ki so doma iz vsake Ravnika, ostale pa, v kolikor za kraj vem, odkod je kdo doma. Se enkrat zahvala vsem darovalcem.

Anton Tekavec,
1240 E. 176th St.
Cleveland, O.

Iz tajništva Baragove Zveze

Naš obisk pri marquettekem škofu

Že lansko leto smo namerali obiskati Marquette, pa so prišle vmes nepredvidene ovire. Letos se nam je to posrečilo in nad vse zadovoljni smo z obiskom.

Pretečeni ponedeljek zvečer smo se zbrali v Chicagu na postaji Northwestern: Rev. Plevnik, Rev. Hiti in pisec teh vrstic (P. Salezij). Mene je vstopil na postajo naš p. gvar-dijan iz Lemonta, Father Plevnik pa je imel svojega šoferja. Poslužili smo se Pullmana in zjutraj, ko smo vstali, smo v Nagaunee za par postaj pre-

stopili na drug vlak. Kmalu smo bili v Marquette in že v vlakcu smo zagledali na hribu ne-še popolnoma dovršeno, a mogočno katedralo, nedaleč od nje pa takozvano Baragovo šolo, t. j. ljudsko in višjo šolo. Komaj pridemo iz vlaka in še nekoliko ozremo okoli, zapazimo dva duhovnika, ki sta se nam približala ter nas povabila na svoja dva avtomobila. Prvega je šofiral asistent pristolni župniji Rev. J. Hughes, drugega pa kurat v marquetteški bolnišnici Rev. Frank Ignatz. V prvega sva sedla s Fathrom Plevnikom, v drugega pa je šel Rev. Hiti. Da smo se tako razdelili je bilo potrebno radi tega, ker sta v stolnici bila na razpolago samo dva oltarja in še ta dva samo zasilna, v basementu. V zakristiji naju je s Fathrom Plevnikom prijazno sprejel stolni župnik in generalni vikar Monsignor Buchholz. Vsakemu izmed naju sta ministrirala dva ministranta. Po opravljenju sv. maši in po zajutruku nam je razkazal znamenitosti katedrale Rev. Ignatz, ki je med tem bil že pripeljal semkaj Rev. Hiti. Nad basementom, kjer je začasno služba božja se dviga 62 čevljev visoko mogočna zgradba. Nova katedrala je za cel prezbiterij podaljšana, prav tja do škofove rezidence in na njej izvršujejo zadnja dela številni delavci. Tudi povišali so jo za šest čevljev, tako da je res vredna svojega imena. Kar ji bo dalo morebiti čez čas največjo privlačnost pa je to, da je tukaj počivališče prvega marquetteškega škofa in našega slavnega rojaka Barage, za čigar beatifikacijo se trudimo. Zaenkrat so Baragove telesne ostanke in ostanke njegovih treh naslednikov, Mraka, Vertina in Eisa prenesli s provizorično grobnico in uhod zapeljavati. Pozneje čez poletje enkrat pa bo slovesen prenos vseh škofov v novo grobnico, ki je lično izdelana pod škofovo privatno kapelo. Ta kapela je na evangelijski strani katedrale in nad njo se dviga manjši zvonik. Za nas je seveda najbolj zanimiva grobnica sama. Pred vhom v njo je veža, ko pa vstopite noter, opazite v steni odprtino za grobove. V srednji steni so tri odprtine in v eni izmed njih bo dobil zadnje počivališče škof Baraga. Zaenkrat bo samo on v srednji steni ter bo tako zavzemal najbolj častno mesto v grobnici. V obeh stranski-ma stenama je še prostora za dvanaest grobov, na vsaki strani za šest in seveda so zopet trije in trije drug nad drugim. Vsega skupaj je torej prostora v grobnici za petnajst škofov.

Ko smo si vse ogledali, smo šli nazaj v stolno župnišče in spoznali smo se že z drugima dvema stolnima kaplanoma in s podkanclerjem škofije Rev. J. L. Zrydom. Ko je bilo okoli enajstih pa pride med nas nepričakovano sam škof Most Rev. Jos. C. Plagens, dasiravno smo bili napovedani za avdienco šele ob eni uri popoldne. V poljsčini nas je nagovoril: "Kako se imamo? ter nam podal roko. Neprisiljena prijaznost je sijala iz njegovega nekoliko zatemnlega obličja. Je bolj srednje velik in lase na glavi ima snežnobe. Sedli smo in se razgovarjali. Vprašal nas je po Baragovi Zvezi in njenih ciljih. Povedal nam je, da je dan poprej govoril s postulatorjem. Nato je povdaril, da je za nadaljevanje vsega dela potrebna izdatna finančna podpora. Potrebno je zelo tudi zaupna molitev, da bi namreč Bog poveljal Barago s čudeži. Razume se, da je sam kar najbolj naklonjen temu delu. Ostal je z nami na kosilu ter se še potem razgovarjal z nami do ene ure. Nato nam je kaplan Hughes razkazal mesto in nas peljal še daleč po okolici. Ob tretji uri smo zopet šli k

škofu, to pot na njegovo stanovanje. Sam nam je razkazoval razne spomnike na Barago: njegovo britev (na škotlji je napisano z Baragovo roko, znamenje Imena Jezusovega), njegove škofovske prstane, pečate, opas, pektoral t. j. škofovski križ z relikvijami itd. V njegovi duhovski knjigi za veliki teden je zasebna in prisrčna molitev Baragova, ki nam jo je škof Plagens prebral ter dostavil, da jo sam večkrat moli. Zraven tega smo videli Baragove tri dnevnike, začeti z 1852. Prvi sega do l. 1856, drugi do 1860, tretji do 1863. Format je majhen in pisava je sicer jasna in lepa, vendar tako drobna, da je nekoliko težko brati. Tudi smo videli ekscerpte pisem, ki jih je škof pisal ali so mu drugi pisali. Poleg tega je še en zavitek pisem. Kakor smo zvedeli, so ob sedanjem prenosu škofov v začasno grobnico, odprli krste. Pri Baragi so našli prav za prav že kosti, vendar se v obraz še da nekako spoznati. Na glavi so še lasje. Kar je nekaj posebnega je to, da je ohranjen, kakor da bi bil nov, zeleni pluvijal, v katerega so ga ogrnili ob pokopu... Pri škofu smo ostali v prisrčnem razgovoru do pete ure. Tedaj smo se poslovili in škof naš je spremil do vežnih vrat. Opozoril nas je tudi na to, da bo stolnica končana meseca julija, enkrat pozneje pa bo slovesen prenos pokojnih marquetteških škofov v novo grobnico. Zlasti za to slovesnost so že sedaj povabljeni ameriški Slovenci in čim več se jih bo odzvalo, tem bolje. (Za velikodušni dar tri sto dolarjev se marquetteški škof Slovincem iz srca zahvaljuje.)

Po večerji so nas zapeljali na postajo in radostnih čustev smo zapuščali Marquette. Bil smo iznenadeni nad izredno prijaznim sprejemom in nad neprisiljeno gostoljubnostjo, ki smo je bili deležni. Vsem Slovincem priporočamo, da o političnem zavijejo malo na sever ter obiščejo tudi prijazni Marquette. Počutili se boste, kakor doma, zakaj tamkajšnji škof Plagens je Poljak, rojen v starem kraju, ter ima širokogrudno slovensko srce. Pod njegovim vplivom so tudi drugi gospodje in bo vsak Slovenec kot rojak Baragov najprisrčnejše sprejet.

P. Salezij, OFM.

Zanimive šege ob kronanju angleških kraljev

Čuden slučaj je hotel, da je sedanji angleški kralj Jurij VI. bil član tiste komisije, katere je morala pripravljati vse potrebno za kronanje Edvarda VIII. Ker pa je Edvard odstopil, bodo sedaj, oziroma 12. maja t. l. kronali Jurija VI., torej je sedanji angleški kralj edini vladar, ki je sodeloval pri pripravih za svoje kronanje.

Najstarejši angleški obredi za kronanje so stari že 900 let. K tem najstarejšim se je v teku stoletij pridružilo vedno nekaj novih. Včasih je kak vladar iz svojih osebnih želja hotel še to in ono zraven. Toda njegov naslednik se je zvesto držal vsega, kar so želeli njegovi predniki, tako da so ti obredi s časom močno narasli. Tega dne je vse natančno določeno. Te ceremonije ne urejajo le kronanja samega, temveč natančno določajo, kako naj kralj sam tega dne živi in kaj naj dela. Te navade so za naše čase morda zastarele, vendar se jih Angleži trdno držijo, ker za nje pomenijo lepše šege prednikov, ki so Anglijo napravili veliko. Če je Edvard VIII. želel vsaj nekaj starih navad odpraviti, se bo sedanji kralj Jurij VI. potrudil vse stare šege obdržati.

Ceremonije kronanja se začnejo že na vse zgodaj zjutraj, ko v kraljevo spalnico stopi

kraljevi glavni komornik. Najbolj kralj še spi, ali pa ne, komornik ga mora nagovoriti z dolgim nagovorom, v katerem ga pozivlje, naj se zbudi ter naj se začne zavedati važnosti dneva, kateri se zanj pričinja. V zahvalo se nato zbujeni kralj obdolži svojemu komorniku tako, da mu daruje blazino, na kateri je prespal to noč.

Sedaj vstopijo drugi kraljevi komorniki, ki prinesejo kralju nogavice, čevlje, srajco, hlače, nakar mora kralj vsakemu izmed njih zopet darovati tiste nogavice, čevlje, srajco, hlače, katere je poprej nosil. Komornik pa, ki je nazadnje ogrnil kralju velikanski kraljevski plašč dobi nato od kralja v dar velik kos žameta. Smisel teh navad je ta, da morajo podložniki kralju v vseh stvareh postreči, da pa mora zato kralj usluge svojih podložnikov s primernimi darili poplačati ter nobenemu ne sme ostati nič dolžan.

Najstarejša in najbolj čudna šega kronanja je brez dvoma šega s kraljevim prestolom. Že celih 900 let sedajo nanj vsi angleški kralji, ko se dajo kronati za angleške kralje. Njegove štiri noge so izdelane v podobi levjih krempljev. V eno izmed teh nog je vdelan kamen, kateri je sila sloveč in ki ga imenujejo "Jakobov kamen." Legenda pripoveduje, da je na tem kamnu sedel oče Jakob, ko se mu je prikazal Gospod in da so ta kamen pozneje angeli prenesli na Spanisko. Mnogo pozneje je ta kamen prišel na Irsko, kjer so se na njem dajali kronati prejšnji irski kralji. Se pozneje je kamen romal na Škotsko, kjer so se na njem dajali kronati škotski kralji. Z rodovino Stuartov, ki so bili kot škotski kralji tudi angleški kralji, je ta kamen prišel na Angleško. Toda Škoti še danes trde, da je ta "Jakobov kamen" njihova narodna lastnina.

Poleg drugih znakov mora angleški kralj na dan svojega kronanja sprejeti tudi pet mečev. Ti meči so: meč usmiljenja, meč države, meč žrtvovanja, meč časne pravičnosti ter meč večne pravičnosti. Anglikanska cerkev v cerkvenem delu kronanja podari kralju staro sveto pismo. Nato stopajo mimo kronanega kralja vsi cerkveni dostojanstveniki anglikanske cerkve, vsi principi kraljeve rodovine ter vse veliko plemstvo dežele. Vsak izmed tistih, ki gredo mimo, poljubi kralju desnico, med tem ko se mora s svojo levo istočasno dotakniti kraljeve krone. Potem ko kronajo kralja, kronajo še kraljico, za kar je nič manj čudnih ceremonij.

Med najbolj zanimivimi šegami ob kraljevem kronanju je pohod "kraljevih ključev." To se zgodi tisti dan, ko kraljeve dragocenosti vzamejo iz dobro zavarovanih zakladnic, da jih pripravijo za dan kronanja. Pred stražo, ki straži zakladnico, pride tega dne zjutraj kraljevi ključar, oblečen v škrlatno obleko z orjaškim šopom ključev v roki. Tako napravljen mora stražo takole nagovoriti:

"Častna straža ključev!"

Na te besede stopi iz stražnice narednik s 4 možmi straže ter se ponudi za spremstvo. Straža zakliče v te temne, mrzle in obokane prostore: "Kdo je tukaj?"

Vojaško spremstvo ključev odgovori: "Ključji Njegovega veličanstva kralja Jurija VI." Nato straža veli, da kraljevi ključar smejo mimo. Ključar pa se straži zahvali z besedami:

"Naj Bog ohrani kralja!"

Nato se mali sprevid slovesnih korakov odstrani.

Posebna privlačnost letošnjega kronanja bo razstava raznih predmetov, ki so kdaj v zgodovini v življenju kakega kralja imeli kako važnost. Za to bo na tej razstavi razstav-

P. Bernard:

POMENKI O VERI

(Dalje.)

Sedmi pomenek

"Veste kaj, danes se bova pa nad škofo spravila. Pustiva za enkrat navadne župnike in kaplane, naj imajo malo počitnic. Po ta velikih glavah bova nekoliko udarila."

Tako mi je rekel moj znanec in čudno prebrisano se mi je smejal. Jaz sem ga seveda nekoliko v zadregi pogledal in najbrž sem bil podoben živemu vprašaju, zakaj moj gost se je začel še bolj korajžno smejeti. Nazadnje mi je rekel:

"Kaj me pa tako čudno gledate? Kar sem rekel, sem rekel in to tudi mislim. Pogledajte tu v moj magazin, kaj ve povedati o škofih tu v Ameriki. Pravi, da so med depresijo pošiljali župnikom pisma sledeče vsebine: Toliko in toliko denarja moraš spraviti skupaj v določenem času, drugače te bom odstavil in poslal drugega na tvoje mesto, ki bo znal denar skupaj dobiti."

"Ali bova zato sedaj midva tolkla po škofih?"

"Jaz mislim, da imava dosti pravice za to. Pomislite vendar, če škof sam župniku tako piše, je to vendar dosti dober dokaz, da škofom ni za drugega ko za denar. In ker so škofje za pepežem največji predstavniki katoliške cerkve, je s tem vendar povedano tisto, kar nekateri venomer trdijo, da je namreč katoliška cerkev samo zavoljo denarja na svetu."

"Ali tisti vaš magazin pove še kaj drugega, kaj so škofje pisali župnikom?"

"Drugega ne pove. Pa zakaj to vprašate?"

"Zato, ker je to važna stvar. Jaz sem bil namreč med depresijo sam za župnika in sem dobil mnogo pisem od svojega škofa. Tudi za druge župnike vem, da so dobivali mnogo pisem, da so bi vsa tista pisma vaš magazin priobčil, bi vi v enem hipu lahko videli, da so imeli škofje v tistih časih še marsikaj drugega v mislih ko denar."

"To že verjamem. Pa to sedaj ni vprašanje. Če so poleg drugih reči tudi na ta način pisarili kot prej omenjeno, je vendar še zmerom obtožba proti njim upravičena."

"Seveda mora škof tudi gledati finančne strani svojih župnij imeti skrb, ali ne?"

"Zakaj se pa izogibate vprašanja? Povejte mi samo to, če so ali niso škofje tako pisarili svojim župnikom."

"Iz lastne skušnje ne morem povedati. Nobenega takega slučaja nisem doživel. Verjamem pa, da se je kaj takega tu ali tam zgodilo."

"Verjamete torej in videti je, da se vam prav nič grdo ne zdi. Po mojih mislih je to ne samo grdo, ampak naravnost nagravno. Kakor bi bil župnik v fari samo zato, da zbira denar za škofa!"

"Strašno se vam mudi, da bi obsodili škofo in za njimi seveda župnike. Zdej vem, zakaj ste rekli, da bova po višjih glavah mahnila. Jaz sem pa mislil, da zato prihajate k meni, da bi se o stvareh poučili..."

"No, zdaj pa vi mene prehi-

ljenih nad 1000 predmetov z vsega sveta, katere so spravili v London. Tukaj bo razstavljen bronasti lev iz palače perzijskega kralja Darija do posameznih predmetov, ki sta jih imela sedanji kralj in kraljica že kot otroka. To bo vsekakor zelo zanimiva razstava, ki bo pokazala tudi marsikaj tragičnega iz življenja posameznih kraljev sveta in zgodovine. Tako bo tukaj razstavljeno razpele, katero je nosila nesrečna škotska kraljica Marija Stuartka, ko je stopala na morišče.

tro obsojate. Saj ne mislim tako hudo, to je le bolj zavoljo razgovora. Bom pa zdaj bolj poslušal in dal vam besedo."

"Dobro. Ali vi res mislite, da je šel ves denar, ki so ga župniki zbrali, v škofove žepe?"

"Tega bi ne rekel. Menda je šlo kaj tudi za farne potrebe."

"Vidite! Vsaj nekaj ga je torej šlo za faro! Škof ima finančne zadeve vsake fare v evidenci. Razne fare so pa zelo v različnem finančnem položaju. In škof postavlja župnike v fare tudi, da poleg duhovne službe vodijo tudi gospodarske posle, seveda s pomočjo farnega odbora. Vsak človek pa nima enakih darov za gospodarstvo in je nič več kot škofova dolžnost, da skuša postaviti pravega moža na pravo mesto."

"... in mu naroča, da iztisne zadnji groš iz žepov siromašnega delavca..."

"Tega pa niti vaš magazin ni zapisal. Toda recimo, da je tudi ta opazka na mestu zavoljo razgovora. Povejte mi, ali je to edina pot pri župnijah za pridobitev denarja, da župnik naganja farane: dajte, dajte, toliko ti, toliko on?"

"To vcm, da niso samo kolekte pridobitna reč za faro. So še druga pota. Prireditve, igre, zabave itd."

"Vidite, to je nekaj. Ali mislite, da med depresijo niso ljudje nič hodili na zabave in take reči?"

"Seveda so hodili, tega jim tudi nihče zameriti ne more. Človek potrebuje neko mero zabave, pa naj bo depresija ali ne. Bog pomagaj, če bi ljudje svojega razvedrila ne imeli v tistih žalostnih časih, saj bi morali od vsega žalostnega konec vzeti."

"Res, marsikdo mi je to že rekel. Ali je pa bila zabava in razvedrilo zastoj?"

"Zastoj je seveda dandanes na svetu jako malo, pravijo, da samo zrak in voda, pa še to ne vedno."

"Pa mi še to povejte, če je bila zabava med depresijo vedno zdrava in brez nevarnosti?"

"Odvisi od tega, kam se je zabave željen človek obrnil. Lahko je šel na tako zabavo, ki je bila brez nevarnosti, lahko pa tudi kam drugam."

"In kaj pravite, ako bi se bil našel kak človek, ki bi poskrbel za zdravo in neškodljivo zabavo ljudi in zraven kaj zaslužil, ali bi ga vi obsodili kot javnega sovražnika številka ena ali vsaj dve?"

"Tega ne. Se priznanje bi mu bilo treba dati, zakaj vedno je dosti zapeljivcev po svetu, ki izvabljajo zabave željne ljudi na slabe kraje in..."

"Vem, vem, kaj mislite reči. Žalibog, da je tako. Ali verjamete, da je že marsikateri župnik pokril velike svote farnih dolgov z dohodki od takih prireditvev in zabav, ko je z dobro zabavo odvrčal ljudi od slabih krajev in jih obvaroval napačnih korakov? In ker za svoje kulturno delo ni jemal plače zase, ampak je dobilek obračal v dobrobit fare, mislim da je storil dvakrat dobro delo."

"To se dobro sliši. Tudi verjamem, da je res. In sedaj menda hočete reči, da so škofje s svojimi pismi tiste vrste, ki smo jih prej omenili, priganjali duhovnike k takemu delu?"

"Zakaj pa ne? Vsaka beseda, ki jo kdo reče ali zapiše z dobrim namenom, se lahko obrne na prav ali pa narobe. (Dalje prihodnjič)"

Vsak katoliški Slovenec (Slovenka) bi moral(a) spadati k naši K. S. K. Jednoti!

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

UREJENIKO IN UPRAVNIŠTVO	
6117 ST. CLAIR AVENUE	CLEVELAND, OHIO
Naročnina:	
Na člane na leto	\$0.24
Na nečlane na Ameriko	\$1.00
Na inozemstvo	\$2.00
OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY	
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION OF THE U.S.A.	
In the Interest of the Order	
Issued every Wednesday	
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE	
Phone: Henderson 3912	
CLEVELAND, OHIO	
Terms of subscription:	
For members, yearly	\$0.24
For nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$2.00

-83-

NEKAJ VAŽNIH NASVETOV NASIM AGITATORJEM

Ako hoče človek izvršiti kak važen načrt, ako hoče narediti kako posebno delo ali kupčijo, mora biti na to pripravljen. Imeti mora obrobe, orodje ali blago, da ga kupcu ponudi.

Zavarovanje pri kak bratski organizaciji tudi lahko smatramo za važno delo, oziroma kupčijo v obliki pogodbe. Zastopnik iste mora kandidatu ali nameravaneu zavarovancu na lahek in umljiv način razjasniti vse glavne točke in pogoje zavarovanja in seveda tudi korist istega.

V tretjem kampanjskem poročilu, priobčenem na prvi strani te izdaje nam brat glavni tajnik svetuje, kako naj članstvo in agitatorji v sedanji kampanji ženske enakopravnosti nastopajo in ravnaajo; to je v resnici zelo važna in vpoštovanja vredna zadeva.

Ako greste h kakemu kandidatu glede sprejema ali pridobitve za društvo, vzemite Jednotina pravila. Povejte mu, da naša Jednota posluje že 44. leto, ker je prva in najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. Dalje mu prečitajte ustavo ali načelo Jednote. Potem mu naštejte različne zavarovalniške razrede od C do G. Za vsak razred je označen assement po starosti člana. Pokažite mu stran 29, 30 in 31 Jednotinih pravil, kjer so označene številne poškodninske in operacijske podpore; tako visokih sličnih podpor ne plačuje nobena druga Jednota. Omenite mu tudi, da so naši člani ob dosegi starosti 70 let popolnoma prosti vsakega assementa do smrti, in da lahko vzamejo starostno podporo ko so stari čez 60 let. Dalje mu naglasite, da je naša Jednota nadsolventna; da premore okrog 4 milijone dolarjev in da je že izplačala nad 6 milijonov dolarjev raznih podpor.

Vse to se tiče odraslih članov. Seveda, tudi za mlade kandidate (otroke) lahko starešem pojasnete tri načine zavarovanja: razred A, B, in J—G. V zadnjem razredu dobi zavarovane celozavorno izplačano ko postane 20 let star. Do predpisane posmrtnine so upravičeni dediči otrok po preteku 6 mesecev zavarovanja, ako se pa smrt pojavi pred tem časom, pa dobijo dediči polovico posmrtnine, to velja za razred A in B.

Dalje omenite prosilcu, da posluje naša Jednota v 22 državah in ima 186 krajevnih društev; ista se nahajajo v vseh večjih pa tudi v nekaterih manjših slovenskih naselbinah.

Vaše delo vsled agitacije tekom te kampanje ne bo zastoj. Na 5. strani današnjega Glasila vidite lepe denarne nagrade za pridobivanje novega članstva. Ako pridobite novega člana, ki se zavaruje za \$1000 vam bo Jednota izplačala \$5.00 nagrade. Ali ni to lep postranski zaslužek? Če jih pridobite 5 na mesec, pa ste naredili \$25.00! To je samo primera. Natančen seznam vseh nagrad je priobčen na 5. strani.

Ker smo prvi mesec naše kampanje pridobili 300 novih članov obeh oddelkov, upamo, da jih bo ravno toliko in še več tudi v sedanjem krasnem maju; torej na noge!

Razne prireditve Jednotinskih društev

21. maja: Card party društva Vitezi sv. Jurija št. 3 in društva sv. Antona Padov. št. 87 Joliet, Ill. popoldne ob treh v Slovenija dvorani.

22. maja: Plesna zabava vseh društev v Aurora, Minn. v Slovenski društveni dvorani.

30. maja: 30 letnica društva sv. Jožefa št. 110 v Barberton Ohio.

30. maja: Piknik društva sv. Štefana št. 187 Johnstown, Pa. na cerkvenem zemljišču.

30. maja: Romanje društva Marije Pomagaj št. 78 Chicago, Ill. k Mariji Pomagaj v Le-mont, Ill.

5. junija K. S. K. JEDNOTIN DAN v Slov. Narodnem Domu na St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

5. junija: Veselica društva sv. Družine št. 207 Maple Hgts, O., na prostorih Narodnega Doma.

6. junija: Piknik društva sv. Vida št. 25, Cleveland, O., na Pintarjevi farmi.

6. junija: Piknik društva sv. Križa št. 214, Cleveland, Ohio pri Zornu na Bradley Rd.

13. junija: Gledališko igr "Jaz sem nedolžna" priredi društvo sv. Družine št. 136 Willard, Wis.

20. junija: 35 letnica, blagoslovitev nove zastave in piknik društva sv. Lovrenca št. 63, Cleveland (Newburg), O.

kamni rušijo v prah.

Tak delež je imel Pierre Chas. L'Enante, kateremu dolgujemo neprekosljivi načrt mesta Washington, dokler ni patriotično navdušenje tekom svetovne vojne nekoga prignalo, da pošle njegove pozabljeni grob, kakor so se njegove kosti prenesle na častno mesto v Arlingtonskem pokopališču.

Tako se je zgodilo tudi z velikim — prevelikim — številom naših junakov znanosti in državnitva. Na srečo se ta situacija sedaj marsikje obrača na boljše valed WPA religijnih projektov za restavriranje narodnih spomenikov.

Spominski hrami, ki se sedaj prenavljajo, pokrivajo zgodovinsko razdobje, ki je daljše kot o no naroda samega — razdobje treh in pol stoletja. Od popravljanja Col. Lindberghovega doma segajo nazaj do vzpostavljanja starodavne naselbine na otoku Roanake (vštevši Fort Raleigh) ob obali North Caroline. Ta otok je bil leta 1584 naseljen od korenjaških pustolovcev Elizabetine dobe, nad katerimi je vladal Sir John White. Tam se je rodila Virginia Dare, prvo belokozno dete, ki se je rodilo v Ameriki. Sir Johnova hiša — prvo ameriško vladno poslopje — je bila reproducirana izmed drugih poslopij.

Zapoznala čast se izkazuje tudi Ephraim McDowellu, prvemu velikemu ginekologu in ustanovitelju trebušne kirurgije, s tem, da se prenavlja njegov dom v Danville, Kentucky. Milijoni žensk indirektno dolgujejo svoje življenje McDowellu, dasi je malo izmed njih kedaj slišalo njegovo ime. Zdravniško društvo države Kentucky je lani kupilo hišo in jo podarilo oblasti za državne parke. WPA je poskrbela s sredstvi za preobnovo.

Col. Lindbergh je lani požaril državi Minnesoti svoje poslastice pri Little Fallsu. Treba loči za spomini so malone podrli vse pohištvo v oni noči 1. 1927, ko je "Samotni orel" poletel v Pariz.

Whitfield House, grad iz 17. stoletja, ki ga je zgradil Rev. Henry Whitfield v Guilfordu, Connecticut, in kiso ga njegovi kolonisti rabili za splošno zbirališče, kakor tudi za trdnjavo ob napadih s strani Indijancev, je drag predmet preobnove s strani WPA delavcev. Whitfield House, ko bo restavriran, bo zadosti trden, da more trajati vsaj še eno stoletje. Hiša je bila zgrajena leta 1639 in je eno izmed najstarejših pomembnejših mest v državi Connecticut.

Tam doli v Georgiji je neka relikvija iz časov pred civilno vojno zadobila novo življenje. Liberty Hall, dom Aleksandra Hamiltona Stephensa, podpredsednika konfederacije, je postal javno zabavišče in obenem narodni spomenik. Poslovstvo zavzema kakih 900 akrov parka in WPA delavci so uredili park in prenovili staro poslopje.

Izmed drugih zgodovinskih mest, ki so bila restavrirana, so Trent House, zgrajen od Col. Williamsa Trenta v Trentonu, N. J.; stari občinski dom v Fairfieldu, Connecticut; Lincoln Pioneer Village v Rockportu, Indiana; Hanby House v Westerville, O., kjer je Benjamin Rusby komponiral pesem "Darling Nellie Gray"; stari arsenal v starodavnem New Castle, Delaware, in skupina trdnjav, vseh štiri Fort Loudoun pri Loudounu, Tennessee, Fort Holmes na otoku Mackinac v Michiganu, Fort Schuyler v New Yorku, Fort Negley pri Nashville, Tennessee, in Fort Hall v Boise, Idaho.

Horthy in Ciano

Spomin na katastrofo drednota "Viribus Unitis." — Po obisku madžarskega regenta admirala Horthyja v Rimu obnavljajo "Lidove Noviny" spomin

na prvo srečanje današnjega državnega upravitelja s imenom današnjega italijanskega ministra, grofa Ciana. Bilo je zadnji dan meseca oktobra 1918 pripovedujejo "Lidove Noviny." Ob štirih popoldne, ko je zaplula od puljskega obrežja motorna ladja proti admiralski ladji v pristanišču vsidrane avstro-ograrske vojne mornarice. V čolnu se je vozilo nekoliko civilistov, med njimi fregatni kapitan Metod Kóch. A kar je bilo izrednega, s čolna je vihrala velika rdečo-belo-modra zastava, na katero bi bili še 24 ur prej z vseh bojnih ladij strteljali s topovi. Bila je to zastava zagrebškega Narodnega Vjeća. Civilisti v čolnu pa so bili njegovi odposlanci gospodje: dr. Čok, dr. Treslci in Bukšeg, na potu, da prevzamejo vrhovno poveljstvo nad torpednimi čolni, križarkami in drednoti.

Dan pred tem je bil poveljnik mornarice, tedanji podadmiral Nikola Horthy de Nagybanja cesarju Karlu brzojavno predlagal, naj izroči vojno mornarico Narodnemu Vjeću, da je ne dobijo v roko Italijani.

Na admiralski ladji "Viribus Unitis" je gospod Horthy obdan s svojimi častniki pričakal jugoslovenske odposlance. Hladno se gospodje pozdravljajo. Rok si ne podajajo. V salonu gospoda admirala se v grobni tišini predaja. Pobočnik gospoda Horthyja čita zapisnik, da se izroča celotno brodovje avstro-ograrske mornarice jugoslovanskemu Narodnemu Vjeću v Zagrebu, a lastniške pravice ostalih narodov mornarhije da ostanjejo pri tem očuvane. Molče podpisujejo odposlanci zapisnik. Ura je 16:45. Admiral Horthy se je podal na palubo in na njegovo povelje spuščijo mornarji admiralsko in avstrijsko zastavo z jembora. Horthy jo zvije in sam odnese doli v salon k svoji prtljagi. Nekaj minut kasneje ga odpelje motorni čoln na puljsko obrežje. Že pada mrak. V tem trenutku se dvigne na "Viribus Unitisu" narodna trobojnica in veliki ladijski topovi se oglašijo 21-krat njej v pozdrav.

Medtem so odposlanci Narodnega Vjeća po kratkem posvetovanju na predlog fregatnega kapetana Kocha imenovali za poveljnika celotne nove jugoslovenske mornarice ladijskega kapetana Janka Vukotića Podkapeljskega. Novi poveljnik je takoj osvobodil vse mornarje in častnike nejugoslovenske narodnosti vseh dolžnosti in pričela se je velika selitev z zasedanih ladij v Pulj, kjer je med tem tudi ostalo tuje vojaštvo pripravljalo prtljago za odhod. Admiral Horthy se je nameraval zvečer vrniti in prespati noč še v svojih apartmanih na drednotu "Viribus Unitis." Toda prilike v Pulju so se tako razvijale, da se je odločil prenočiti v vojaški kazini, ki je imela še zanesljivo stražo. Bog ve, kako bi se razvila usoda madžarskega naroda in madžarske države, če bi se bil tisto noč admiral Horthy vrnil na palubo svoje nekdanje admiralske ladje.

Tisto noč med 31. oktobrom in 1. novembrom se je bližala puljskemu pristanišču italijanska torpedovka, katere častnik in moštvo niso imeli pojma o drami, ki se je bila medtem izvršila na admiralski ladji nekdanje avstro-ograrske mornarice. Pred pasom min se je torpedovka ustavila. Spustila je v vodo majhen čoln, v katerega so mornarji naložili težke mine. Dva samo v kopalno obleko oblečena moža sta vzela vesla — in tiho in hitro se je čoln odmaknil od torpedovke.

Noč je bila temna. Toda moža v čolnu sta imela izvrstne mape in odličen kompas. Srečno sta preplula mine in po dveh urah sta se bližala avstrijski admiralski ladji "Viribus Unitis." Tu je bilo, kakor tudi na vseh drugih ladjah, silno živahno. Iz mesta samega je bilo čuti prepevanje in videti je bilo, da se godi

nekaj izrednega, kar ni več razumljivo a stališča stroge vojaške discipline in običajnega reda ter stalne pazljivosti na vse strani. Neopaženo sta se Italijana s svojim čolnom približala admiralski ladji. Na hip je pogledala straža z ladijskega krova na čoln. Toda že se je mladi mornar spet obrnil in čoln se je tesno pritisnil ob ladijski bok. Neslišno je smuknil eden od obeh častnikov v vodo in iskal pod njo enega izmed ladijskih prijemnih krogov pod vodo. Pritrdil je nanj verigo, na katero je bila privezana težka mina. Isti posel sta potem, Italijana opravila še na drugi strani ladje. In bilo je proti 5. uri zjutraj, ko sta oba italijanska častnika, do smrti izmučena, mogla smatrati svojo nalogo za izvršeno. "Koliko še?" je vprašal prvi. "Čez dve uri bo eksplodiralo," je odgovoril drugi.

Tri četrt na sedmo uro dne 1. novembra 1918, je pretresla "Viribus Unitis" strahovita detonacija. Pod vodo in nad njo je zbijala velika odprtina. V strojni so se valjali mrtvi in ranjeni. Nastala je strahovita panika. Ogromna ladja se medtem naklonila. Oba težka oklopna stolpa s tremi 30.5 cm topovi sta se odtrgala in pokopala pod seboj rešilne čolne polne mornarjev. 300 mladih ljudi je bilo zmečkanih. Medtem je poveljnik Vukotić storil, kar je mogel. Premišljeno je dal svoja povelja in nekaj sto ljudi je moglo biti rešenih. 500 jih je "Viribus Unitis" vzel s seboj v globine. Kapitan Vukotić je umrl kot junak. Ostal je na poveljniškem mostu, dokler ni bil zadnji mornar spravljen v rešilni čoln. V trenutku, ko je hotel kot zadnji zapustiti ladjo, je težka železna stopnica udarila v njegovo glavo in nihče ga ni videl več. Dve minuti pozneje so se razgrnile vode in prve jugoslovenske miralske ladje ni bilo več. Z njo se je potopila tudi vsa dragocena prtljaga zadnjega njenega avstrijskega admirala.

Istega dne popoldne se je admiral Horthy peljal na sever, v Budimpešto. Brez prtljage. Vse je bilo ostalo na ladji in propadlo. S seboj je imel le majhen zavoj, svojo admiralsko zastavo z drednota "Viribus Unitis" ... Italijanska torpedovka pa se je medtem vrnila v domače pristanišče in italijanska mornarica je proslavljala junaštvo dveh svojih starih častnikov. Italijanski kralj je obema podelil najvišje italijansko vojno odlikovanje. Eden izmed nju se je pisal Galeazzo conte Ciano. Bil je oče današnjega zunanjega ministra kraljevine Italije.

I. Znan:

KDO JE NAŠ BLIŽNJI?

Bolnik, ki zapušen trpi, vdova, ki z otroki strada, sirota, ki v solzah ječi, brezdomec, ki v obup zapada.

Starček, ki se v grob pogreza, slepec, ki ne vidi dneva, mutec, ki roke izteza, cigan v ječi, ki sameva.

Vsak, kdor v sebi dušo nosi in se človek imenuje, vsak, ki za pomoč nas prosi — Kristus ga priporočuje.

— "Samaritan."

DOMOV

Pridi, prid, sinko moj, vsi te čakamo nocoj, v naših srcih vlada mir, slišiš, sinko, — mir!

Moja mati, čakajte, da ozdravi mi srce, kaj bi sam med srečnimi, tožen med veselimi!

(Najbolj mati te pozna, mati ti zdravi da: če na srečo ji zaspiš, se gotovo zdrav zbudiš.)

Moja žalost je tema brez pokoja in brez sna, ah, bojim se, da od nje bolelo bi še vas srce,

Ivan Rob.

Indijanci ob zadnji uri

Največja želja vsakega Indijanca je videti misijonarja ob svoji smrtni postelji; za to ni nobena žrtev prevelika.

Neki bolnik je hotel imeti misijonarja. Ker Indijanci ni imel papirja in tudi ne brezove skorje, da bi nanjo napisal prošnjo, je vzel kar sekuro, napisal na toporišče svojo željo in poslal misijonarju. Kmalu je sledila še druga prošnja, pisana na puščico. Slednjič je prišla mlada bolnikova vnučinja; pokleknila je pred misijonarja, dvignila k njemu ročico in vzklikala: "Preberi!" Stari oče, ki je misijonarja že težko pričakoval, je namreč z ogljem napisal tretjo prošnjo kar na otrokovo roko.

Kakšno veselje za umirajočega, če se mu želja izpolni!

"Zadnjič je prišel k meni neki Indijanec od Slane reke," piše misijonar iz sv. Izidorja. "In rekel: Oče, hitro, Tonaž umira. Brž denem na noge krpice in že sva na poti; kljub vsemu prizadevanju je bilo že blizu polnoči, ko sva dospela na cilj. Umirajoči je ležal na tleh, na odeji iz zajčjih kož; žena ga je za silo podpirala, zraven je pa jokalo troje majhnih otrok. Komaj me je umirajoči ugledal, je zbral zadnje moči, da bi se dvignil na kolena in me tako sprejel. Prijel me je za roko, jo začel stiskati in poljubljati, zraven pa je šepetal s pojemajočim glasom: 'Oče, hvala ti! Bal sem se že, da te ne bom mogel več videti pred smrtjo. Kako dober je Bog, da me je uslišal!'

Ko bi mogel biti še enkrat pri sv. maši in prejeti še enkrat sv. obhajilo, potem pa da bi umrl na misijonski postaji." Ob svitu ognja sem mogel razločiti na njegovem obrazu sledi dolgotrajne bolezni. Zdelo se mi je, da ob tem letnem času in tako veliki oddaljenosti ne bom mogel ustreči njegovi želji. Kolikor mogoče obzirno sem mu to razložil in se na to vrnil na postajo. Ne morete si misliti, kako sem ostrmel naslednjega dne, ko sem tik pred začetkom maše zapazil, kako so pravkar pripeljali bolnika na majhnem vozu. Peljali so ga njegovi bratje, mati in žena sta ga podpirali. Režu se je želja izpolnila. Živel je še deset dni ves vdan v božjo voljo."

Le prepogosto pa ostane poslednja želja po misijonarju neizpolnjena. A tudi o teh, ki umrjejo zapuščeni in osamljeni, veljajo svetopisemske besede: Blagor mrtvim, kateri umrjejo v Gospodu!

Pretresljivo je naslednje iz življenja p. Bonalda med Indijanci. Nekoč je prejel misijonar brezovo skorjo, ki mu je nanjo neki umirajoči Indijanec napisal sledeče poslovične besede: "Moj predobri oče v Gospodu! Moje srce je potrto, ker te ne morem videti; noč in dan pretakam solze ob misli, da te ne bom na tem svetu nikdar več videl. Kakšna škoda zame, ko te ni tukaj, da bi mi s svojo molitvijo opral in očistil dušo! Zdravstvuj oče! Poljubljaj ti roko, ki me je tolikokrat blagoslovljala in mi polagala Jezusa na jezik. Mi slimo, da dozdaj nisem izgubil

Jezusa. Upam, da me bo spet sprejel k sebi v svoji veliki usmiljenosti. Moli mnoge zame! Piše ti tvoj mali polček Ivan!"

"Med mojimi Indijanci je izbruhnila kuga," piše isti misijonar. "Kakor hitro je bolezen nekoliko popustila, sem vpregel pse v sani in se odpeljal po ledu, sto kilometrov daleč, k ubogim zapuščenim Indijancem. Kakšen pogled! Hiše so bile natrpane z bolniki, smrt je žela bogato žetev.

Na neki plahti je ležalo 11 trupel; pri štiridesetih stopnjah mraza je bilo vse zmraženo. Stopil sem bliže, da nekoliko pomolli za uboge žrtve. Nemalo sem osupnil, ko sem opazil, da je vsak mrlj držal v roki zvito brezovo skorjo, ki služi na severu namesto pisalnega papirja.

Za trenutek se me je polastila strašna slutnja. Nesrečna praznovernost! sem vzkliknil ves potr. Pogledam, kaj neki bi bilo. Radoveden berem: Naslednje vrstice sme brati samo naš oče!

Bila je njihova spoved! Ko so ubogi ljudje čutili, da se jim bliža zadnja ura in videli, da ni blizu duhovnika, ki bi se mu mogli spovedati, so napisali svoje grehe na brezovo skorjo. Ali so sami s svojimi prmrnimi rokami pisali obtožbo, ali so jo narekovali komu druge mu.

Pri vseh sem bral skoro enak zaključek: Oče, prosim te, opravi eno sv. mašo za pokoj moje duše! V zahvalo za to uslugo ti zapuščam: bobrovo kožo, kunino kožo, svojo lepo sekuro itd.

Ko sem bral to zadnjo izpoved vere svojih ubogih Indijancev in njihovo otroško-preprosto oporoko, so mi stopile solze v oči. Ti dobri otroci! Včasih sem jim govoril, da če ni blizu duhovnika, izbriše grehe popolno kesanje, združeno z željo po zakramentu sv. pokore; hoteli so ob smrti pismeno dokazati pred Bogom svojo vestjo in svojim duhovnim očetom, da so umrli s tako željo v srcu."

PRVO ŽIVLJENSKO ZAVAROVANJE

V kolikor je bilo mogoče iz raznih arhivov dognati, se je prvo življsko zavarovanje izvršilo v Londonu na Angliškem. Tozadevna polica ali pogodba je bila narejena dne 18. junija l. 1583, torej že pred 354 leti. Tedaj se je nekaj trgovcev dogovorilo, da so zavarovali nekega moža pod pogojem, če dotičnik umrje pred določeno dobo, dobijo svoto zavarovalci; nasprotno pa se plača znesek zavarovancu ako toliko časa živi.

To je bila nekaka stava, kakoršna pogodba bi danes postavno ne veljala. Tedaj so lahko posamezniki nastopali kot zavarovalci.

Z večanjem trgovine in prometa se je pa sčasoma opustilo življsko zavarovanje v oskrbi posameznikov; ta posel so prevzele potem zavarovalniške (insurance) družbe. Ako bi kak posameznik (zavarovalec) na primer umrl, bi ne bil zavarovanec zaščiten, med tem ko zavarovalna družba sestojela iz več oseb lahko obstoja. Pri vsem tem se je z novodobnim zavarovanjem vpoštevalo tudi koristi ali deleže dedičev v slučaju smrti zavarovanca.

* Kongresnik Randolph iz W. Va. je v zbornici v Washingtonu predložil svoj predlog, da naj gre vlada izumiteljem pri dobavi patentov na roke. V tem slučaju bo vlada izumiteljem denarno pomagala, in zano prevzela vse patente v svojo last; od istih bo dajala izumitelju gotove pristojbine ali deleže.

Ustanovljajte nova krajevna društva!

L. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1894.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanje gl. tajnika: 9448

Solventnost: 108.54%

Od ustanovitve do 30. marca, 1937, mala skupno izplačana podpora \$4,236.140

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 408-10th St., North Chicago, Ill.
Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East O St., Pueblo, Colo.
Drugi podpredsednik: JOSEPH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKMAN, 196-22nd St., N. W., Barberton, O.
Četrti podpredsednik: GEORGE NEMANICH, Sr., Box 701, Soudan, Minn.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: LOUIS SZENENIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. JOHN FLEVNIEK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
II. nadzornik: FRANK LOEKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: FRANK FROENICH, 1312 So. 62 St., West Allis, Wis.
IV. nadzornik: MARY HOCHER, 1241 Miller Ave., Cleveland, O.

PINAONI ODBOR

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

POTRNI ODBOR

JOHN DEOMAN, Box 529, Forest City, Pa.
AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 6th St., Pueblo, Colo.
GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, O.
WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILO

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSEF ZALARJA, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnine pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

KAMPAJSKE NAGRADE

Za sedanjo kampanjo so določene sledeče nagrade:

ODRASLI ODDELEK

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$250.00 se plača \$1.50.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$500.00 se plača \$2.50.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$1000.00 se plača \$5.00.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$1500.00 se plača \$6.00.

Za vsakega novega člana(ico), ki se zavaruje za \$2000.00 se plača \$7.00.

Poleg tega Jednota plača tudi \$2.00 za zdravniško preiskavo.

MLADINSKI ODDELEK

Za vsakega člana(ico) pristoplega(o) v razred "A" ali "B," navadne življenjske zavarovalnine (Ordinary Life Certificate) se plača \$1.00.

Za člane pristopile v razred "F" 20 letne "Endowment" (Twenty Year Endowment Certificate) zavarovalnine se plača sledeče nagrade:

Za \$ 250.00 zavarovalnine\$2.00

Za \$ 500.00 zavarovalnine\$3.00

Za \$1000.00 zavarovalnine\$4.00

Pripomba: Zgoraj določene nagrade se plačajo še le potem, ko je novo pristopili član plačal 6 rednih mesečnih assementov. Do nagrad so upravičeni posamezniki, ki bodo nove člane(ice) za pristop pridobili.

Poleg zgoraj navedenih nagrad se bo plačalo društvenim tajnikom in tajnicam še posebne nagrade po \$5.00 za vsakih 10 članov in članic nad številom članstva, ki ga je društvo imelo 1. aprila 1937.

ZELO VAŽNO: Tekom sedanje kampanje se bo v mladinski oddelek sprejemalo člane in članice brez zdravniške preiskave in to v vseh državah, razen v državah Connecticut, New York in Ohio. V teh treh državah morajo biti prosilci zdravniško preiskani, za kar Jednota plača 50c za vsako zdravniško preiskavo.

IZPLAČANA CENTRALNA BOLNIŠKA PODPORA MESECA APRILA 1937

Dr. Cert.	Ime	Vsota
3	264 Joseph Panian.....	19.26
4	13167 Mary Erchul.....	20.00
4	1111 Agnes Tekautz.....	20.00
4	14429 Sophie Zallar.....	11.00
4	370 Matt Bayuk.....	26.00
4	324 John Miklich.....	10.00
5	23919 John Blekoeh.....	40.00
5	5516 Frank Kovacic.....	14.50
5	2816 Michael Kozan.....	27.00
11	1747 Henry J. Schag.....	33.00
11	23856 Louis Kocjan.....	29.00
11	8301 Thomas Zakosek.....	29.00
14	1941 Matt Merhar.....	17.00
14	13191 John Tekaucic.....	9.33
14	13678 Lucas Mihelich.....	39.00
15	29271 Julius Lauric.....	15.50
15	23811 John Lipold.....	21.00
20	1221 Frank Smaltz.....	14.50
20	21398 Thomas Jelic.....	16.00
20	24760 Anton Rupnik.....	26.00
20	1221 Frank Smaltz.....	16.50
20	18122 John Mukavetz.....	19.00
21	1261 John Taucher.....	30.00
21	114 Rev. Albin Moder.....	16.00
23	25921 Thomas Marcinko.....	58.00
23	28950 Joseph Marcinko.....	82.00
23	13312 Peter Dolenc.....	30.00
23	4341 Martin Legan.....	18.66
25	29275 Frank Hegler.....	29.00
25	11546 Louis Spehek.....	15.00
25	11464 Anton Korosec.....	21.00
25	7330 Frank Zadnik.....	34.00
25	1225 John Smerke.....	56.00
25	5455 John Russ.....	24.00
25	12864 Andrew Zamejce.....	10.66
25	13122 Frank Glavic.....	30.00
25	5460 John Bajt.....	9.33
25	4132 John Gornik.....	14.00
25	1356 Anton Hovevar.....	31.00
25	5443 Anton Kresce.....	46.00
25	30081 Ludwig Ausce.....	28.00
25	E22 Edward Spreitzer.....	28.00
30	22237 John Smrekar.....	38.00

Iz urada finančnega odbora K. S. K. Jednote

Seznam kupljenih obveznic ali bondov

Ime	Obrestna mera	Nomininalna vrednost	Cena	Plačana vsota	Čiste obresti	Kupljeno od
City of Everett, Wash., Water.....	4%	\$ 26,000.00	\$102.001358	\$26,520.35	3.75%	Ballman & Main Inc.
City of El Centro, Cal., General Obligation.....	4%	5,000.00	102.95	5,147.50	3.75%	Municipal Bond Corp.
City of El Centro, Cal., General Obligation.....	4%	3,000.00	102.56	3,076.80	3.75%	Municipal Bond Corp.
City of El Centro, Cal., General Obligation.....	4%	7,000.00	101.98	7,138.60	3.85%	Municipal Bond Corp.
Mobile County, Ala., Funding and Refunding.....	4 1/2%	12,000.00	103.700	12,444.00	4.25%	M. B. Vick & Co.
Southern California Water Co.....	4 1/2%	20,000.00	97	19,400.00	4.70%	Stifel, Nicolaus & Co.
Seattle, Wash., Municipal light and Power.....	3 1/2%	20,000.00	97.64295	19,528.69	4.30%	E. H. Rollins & Sons
Pennsylvania State Water Corp.....	4 1/2%	20,000.00	99	19,800.00	4.30%	Stifel, Nicolaus & Co.
New York State Electric & Gas Co.....	4%	20,000.00	98	19,600.00	4 1/4%	A. C. Allyn & Co.
Skupaj.....		\$133,000.00		\$132,655.84		

FINANČNI ODBOR:

Frank Opeka, načelnik; Frank Gospodarich, tajnik; Rudolph G. Rudman, zapisnikar; Martin Shukle, John Germ, odbornika.

Joliet, Ill., 5. aprila 1937.

14.00	134	33098	Christine Dugar.....	36.00	238	1281	Paul Gasperic.....	26.00
28.00	134	8552	Rosalia Zonta.....	33.00	239	15399	Mary Smolko.....	35.00
28.00	135	14421	Frances BoitzOchia.....	32.00	243	1781	Anna Kezman.....	29.00
28.00	135	19901	John Domonoski.....	9.33	243	11194	Joseph Podpecnik.....	9.66
9.00	143	817	Hubert J. Zalar.....	26.00	250	1328	Rose Mary Zupec.....	37.00
17.00	147	10018	M. Transalator.....	12.16	Skupaj\$7,599.76			
13.50	152	28632	Dane Sertic.....	16.00	Josip Zagar, gl. tajnik.			
6.50	152	17328	Mary Mazar.....	9.66	— — — — —			
15.00	152	31209	Stephen Rosandic.....	34.00	PISMO TRPEČI DUŠI (Iz "Priateljstva bolnikov")			
32.50	152	7472	Bozica Pesut.....	21.00				
28.00	152	32747	Helen Stojkovic.....	25.00				
20.00	153	20267	Anton Tomacic.....	50.00				
13.33	153	35131	Mike Turco.....	33.00				
14.00	156	32258	Lena Matetic.....	31.00				

ZABAVNI KOTICEK

KAJ PIŠE:

Predzadnje nedelje pa res ne pozabim zlepa, ko sem se udeležila kegljaške tekme na Senkler in Edi Rd. Se danes mi zveni po glavi ropot krogel in kegljev in pa veselo kričanje kegljačic če je katera štrajk naredila. Da, štrajkalo se je imenitno pa ne sedeče, ampak stoje in vpognjeno.

Mene ni hotel vzeti oni najboljši "team" Magdalenc v svojo sredo, da bi jim jaz pokazala kaj je "perfektna" igra, menda zato ne, ker se nisem omožena? Zmagale so namreč skoro same žene, doma tam v Mine Soti. Čast jim!

Neka kegljačica (Mrs. M.) je jemala že cel teden prej posebne vrste pilule, da je bila bolj močna v rokah in nogah, zato so ji padali keglji kakor bi žela pšenico. Neka članica je pa šla še le če dva dni po kegljanju na operacijo, samo da je lahko kegljala. To je v resnici postrtnost in pravi športni duh!

Sportarice društva sv. Marije Magdalence nameravajo Mr. Toneta Bobeka imenovati za častnega člana. Tone je tudi navdušen za kegljanje toda ne v aktivnosti. Večkrat je hodil gledat k vajah kako so Magdalence kegljale, tako je bil tudi na letošnji kegljaški tekmi med svojimi Ribničankami, katere je tuintam s kako sodo ali pivom tretal. Jaz sem ga opazovala, ker nisem daleč od njega sedela.

Urne Nežike od "Zarje" pa ni bilo na tem kegljanju; menda jo še danes trga po hrbtu in nogah, ker je v zadnji kegljaški tekmi prevečkrat padala, ali pa še svoje spodnje kikle popravila.

Zadnjič sem omenila Modicevega kučka "Duka." Na zadnji tekmi sem pa videla še bolj smart psa. To je bil "Snorkie," last Mrs. C. iz Špicburga. Zanj bi dala takoj sto dolarjev, pa ni naproday! Snorkie je menda edini kuček v Ameriki, ki razume samo slovenski. Zna vse trike. Tam pri vohu na kegljišče sem ga videla kako prijazno je goste pozdravljaj s svojima prednjima tačkama stoječ na zadnjih nogah. V resnici zna ekselcerati, kakor kak soldat in tudi plesati, čeprav brez muzike. Priporočila sem se lastnici Mrs. C. za enega mladiča; pa ne bo nič, ker "Snorkie" je mandele.

En kegljač in ena kegljačica sta s tako vnemo kegljala, da sta bila še 3 dni potem oba hripava. Ozdravila sta se z medom in žajbljevim čajem. Prvemu je ime Tone, drugi pa Tončka, pa si nista nič v sorodu.

Is Sam Franciska sem prejela razglednico od Zupanove Stefanije. Priporoča se mi, da bi ji poslala novo obleko,

ker si je svojo prežgala in o-smodila, seveda če dobim onih \$100,000. Čeka do danes še ni. Gotovo ji dopolnjen cel ducat oblek, samo njenega saj za ne vem.

Ne vem, če je to hči ali žena župana mesta San Frisco ali ne? Če je temu tako, potem sem v resnici ponosna, da še županovi čitajo mojo kolono. Oni dolgi most pa pridem gledat ko se bom mudila na "honej mun" potovanju. Zena imam že izbranega, samo če se stvar ne razdere.

V nekem listu sem te dni čitala, da imajo že sedaj v Montani tako velike komarje, da jih lovijo kar v mišje pasti. Ubogi Montančanje! To ni nič! Nekdo mi je pa pravil, da imajo letos nekateri farmarji v Ženevi take vrste kokoši, da nesejo kakor buče velika jajca in da jih kar s šajtergami skupaj vozijo. Da, iz takega jajca se da pa že dozi krofov in flancatov narediti. Radovedna sem, koliko stane ducat?

Neka Johanca v Broughton, Pa., priporoča v nekem listu, da bi šle vse samice in vdove, ki se niso letošnji predpust poročile na sedeči štrajk. Vprašanje nastane: Kje naj ta štrajk izvršujejo? Če bodo res predolgo sede, bodo nazadnje lahko za vedno obsele.

Da so italijanski soldatje hrabri kakor zajci, se je zopet te dni pokazalo v španski vojni. Blizu mesta Bilbao so pogumne Španjolke Italijane kar grabile za vratove in metale v morje in sicer so bile te amazone brez vsakega orožja. Tako so tudi oni Španjolke polentarje metale skozi okna na tla, kamor so se bili skrili. Če polentarju že figo pokažeš, pa beži! Živel Muza Lini!

Zdaj v poletni dobi nameravam v Clevelandu ustanoviti dva nova športna kluba in sicer, biciklistični klub "Kolovrat" in plavalni klub "Žaba." Vaje bomo imeli na novem Lek šore bule vardu in v Kordan parku. Tja enkrat v avgustu bo pa tekma. Jaz imam že bicikelj, ter se že dobro vozim. Ta klub bosta seveda samo za ženske; ako hočejo še moški imeti svojega, naj ga pa ustanovijo.

Med vsemi rojaki v Kanadi je neki Jurij gotovo najbolj zaposlen. Vzdruže hišo z 12 bordarji, poleg tega pa še dela v majni. Revez se mi smili, ker gotovo nima dosti časa za odpočitek. Treba je bordarjem kuhati, prati, postiljati, potem pa še ribati. Zdaj išče kuharico. Meni je tudi že pisal, pa ne grem tja, ker ima preveč fantov; morda bi se še stopli zame?

Zdaj na spomlad bom rabila nov slamenček; rada bi se priporočila kakor Domžalčanki in Naj Jorku naj mi pošlje en "sempel" iz majlond slame. Saj je znano, da znajo domžalske mojstrice delati najlepše in najboljše slamnike na svetu. Velikost moje glave naokrog je 10 inčev. Ekspres bom že jaz plačala.

Danes bodo v Londonu kronali angleškega kralja Jurija VI. in njegovo ženo Elizabeto (Špelo). Mislila sem se te slavnosti tudi jaz kot poročevalka udeležiti, pa so sedeži ob cestah predragi. \$200.00 je preveč za žijala prodajati. Kaj ne, saj bodo tudi brez mene vse ceremonije opravili.

Pozdrav,

C. S.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Velika zasluga župana dr. Adlešiča. — Mestna hranilnica v Ljubljani je začela s 1. mar-

cem izplačevati na zahtevo že vse hranilne vloge v višini do 10,000 din. Izplačevanje vlog je mogla hranilnica povečati, ker se zopet vrača zaupanje v zavod, kar najbolj zgovorno dokazuje povečani dotok novih vlog, dočim stari vlagatelji svojih vlog ne dvigajo.

V Pragerskem so orožniki prijeli večkratnega požigalca Jožefa Korena. Kakor je sam izjavil, je Koren v Vrhlogi zažgal svojemu lastnemu svaku Jožefu Žunkoviču, posestniku Čelofigi, Lahu Stefanu, dalje posestniku Francu Pernatu v Morju pri Framu, potem žago posestniku Karlu Marincu v Bukovcu, hišo posestniku Ivanu Oniču v Pretrežu, skladišče gospodarski zadrugi v Slovenski Bistrici, hišo Ivanu Detičku v Razgorju in Angeli Pader v Žabljaku, gospodarsko poslopje Ferminšku Vincencu v Leskovcu, posestnici Marjeti Ozimič v Slov. Bistrici in Francu Karenu v Kočni. Strašno! Tak človek ne zasluži, da še živi!

Prah iz afriške pušave Sahare je padal ono soboto po nekaterih krajih Slovenije in napravil ljudem na oblekah rumene madeže. Tak prah dvigne viharji v zrak in ga odneso tisoče kilometrov daleč, koder pada med dežjem ali snegom na zemljo.

Cerkev so izropali. — V noči od sobote na nedeljo od 20. na 21. marca so dosedaj neznani vlomilci prijazno cerkvice pod Rožnikom v Kosezah izropali. Vlomilci so vdrli skozi okno, zvrili varovalno mrežo in razbili okno, nakar so imeli prost vstop v cerkev. Medeninasta vratca tabernaklja so s silo odprli. V tabernaklju so našli povsem novo manštranco, ki je bila pripravljena za cerkveno opravilo drugega dne. Odnesli so monštranco in ciborij s svetimi hostijami, kar kaže ta zločin v še hujski luči. V zakristiji so nato razbili omaro in ukradli kelih, v cerkvi pa so razbili vse nabiralnike in enega celo odnesli. Drugega dne je cerkvenik z grozo opazil ta strašni zločin. Policija je uvedla preiskavo, toda dosedaj še brez uspeha. Cerkevni roparji bi kmalu padli v roke šentiviških orožnikov. Na bližnjem potoku se je razvil ogorčen boj med orožnikom in roparskim beguncem ter je orožnik padel pri tem v potok, zločinec pa je odnesel pete. Orožnik je streljal za zločincem, vendar pa ga v temi ni zadel. Škoda, ki jo trpi cerkev, znaša okoli 8000 din.

POGAJANJA ZA SVINČENI RUDNIK V LITJI

Litja. — Za svinčeni rudnik v hribu Sitarjevcu nad litjskim trgov se zadnje čase močno zanimajo razni inozemski kapitalisti. Med drugimi je bila več tednov v Litji na "raziskovanju" nemška skupina rudarskih strokovnjakov. Kakor se sliši, pogajanja s sedanjim lastnikom, ljubljanskim finančnikom Avgust Praprotnikom precej ugodno napredujejo, tako da je upravičeno upanje, da pride v letošnjem letu do zopetnega obratovanja kopanja litjske visokovredne svinčene rude, ki vsebuje tudi nekaj srebra.

Lani je minilo ravno 50 let, odkar so 6. novembra 1886 prvič izkopali srebrno rudo ter je takratno rudniško podjetje izdalo prav lepe, iz finega srebra kovane srebrne spominke kolajne, katere hranijo še nekateri stari Litijčani za spomin na lepše dneve, ko je bila še čez reko Savo speljana žičnica, ki je iz sitarjevskega hriba prevažala svinčeno rudo v topilnico. Sploh pa je v litjski okolici vse polno drugih plemenitih kovin, kakor cink v ponoviških hribih ter bakrena ruda pri lu-beškem gradu pod Vačami. Na Preski pri Polškiku pa je poleg ogromnega ležišča železne rude tudi mnogo svinčene rude, po-

sebnost pod Mamoljem in v grabnu takozvanem Amerika.

NEKAJ ŠTEVILK O LJUBLJANI

V Ljubljani so v letu 1936 popili okrog 7 milijonov litrov alkoholnih pijač v približni vrednosti 98 milijonov dinarjev. Ljubljaničani so popili nesorazmerno veliko žganih pijač, namreč dober poltretji milijon litrov, tako da pride teh dobrot okrog 30 litrov na osebo. Vina je bilo prodanega okrog tri in pol milijona litrov, piva pa samo nekaj nad pol milijona litrov. Za razne žgane pijače so Ljubljaničani lani izdali skoro 48 milijonov dinarjev, za vino okrog 44 milijonov in za pivo nekaj nad 6 milijonov dinarjev.

Po statistiki ljubljanske policije je v letu 1936 bilo v Ljubljani izvršenih 44 samomorov in poizkušanih samomorov. Smrtnih nesreč je bilo 16, cestnoprometnih nesreč 134, požarov 10. Umorov se je v Ljubljani v letu 1936 zgodilo le trije, vlomilci in tatovi pa so prizadeli škodo za dva milijona. Aretacij je policija izvršila v Ljubljani in neposredni okolici lani 6094, predlanskim pa samo 4922. Glede prostitucije je morala intervenirati policija lani v 117 primerih, predlanskim pa v 236 primerih! Prostitucija torej pada, ali pa se spretnjeje skriva. Zelo se je dvignilo lani število bicikljev, ki jih je v Sloveniji menda več kakor v vsej ostali državi! Samo Ljubljani je imela predlanskim 13,016 bicikljev, lani pa se je ta številka dvignila na 15,058! Osebnih avtomobilov je bilo lani 458, tovornih 169, motociklov pa 256. Število teh motornih vozil se je le malo izpremenilo. Pač pa je spet manjše število fujakarjev, ki ginejo z ljubljanskih ulic. Lani jih je bilo prijavljenih le 150, a le malo od teh se še poklicno bavi s prevažanjem. Po veliki večini so te kočije za osebno rabo lastnikov, "konjskih taksijev," ki prevažajo potnike, je zelo malo in bodo v nekaj letih morda popolnoma izginili.

Jugoslavlani, Jugoslavlani ali Jugosloveni?

V "Sloveniji" čitamo: Za državno skupnost Slovencev, Hrvatov in Srbov imamo mi Slovenci besedo "jugoslovanska" država. Hrvatje pravijo "jugoslavenska," Srbi pa "jugoslovenska." Zakaj neki Jugosloveni, ki so doma pri nas, ne rabijo slovenskega, ne hrvaškega izraza, ampak ravno srbskega?! Prva leta po vojni so pogosto razpravljali o tem, če je država SHS razširjena bivša kraljevina Srbija, ali pa če je nova država. Očitno so naši Jugosloveni pripadniki prvega mnenja. Sami si prisvajajo v svojem časopisu in v uradnem jeziku mnogo srbskih izrazov (večkrat tudi turških), s centralizmom so jim pa izročili moč nad vso državo. Medtem ko v Srbiji nihče ne govori resno o srbskem plemenu temveč le o srbskem narodu, dopovedujejo naši Jugosloveni svoji mladini, da smo mi Slovenci in Hrvati plemeni (čeprav oboji do 90 odstotkov to odločno odklanjamo), in da smo vsi skupaj en sam "integralni" narod. S tem pa ravno odvzemajo mladini vsako odporno moč zoper centralizem, ko ji vcepljajo prepričanje, da mora res vse — zlasti denar — biti osredotočeno v Beogradu. Tako pa hote spravljajo Slovenijo v revščino. Govore, da ima odrešilno moč jugoslovanski nacionalizem. Za nas Slovence pa ima odrešilno moč le tista sila, ki bo strla centralizem in nam s tem dala močnost, da spet spravimo v tek svoje gospodarstvo in da sami upravljamo svoje finance. Kako naj se potem ta odrešil-

na moč imenuje, nam je vseeno. Naša naravna pravica je, da svoje gospodarstvo sami upravljamo. Jugoslovenizem nas je pa tudi gospodarsko le izžemal. Vzgoja slovenske mladine mora zato biti le slovenako-narodna, tako kot hrvaška družina vzgaja svoje otroke v hrvaškem duhu, srbska pa v srbskem. Le mi Slovenci naj bomo vedno Jugosloveni! Videti je, da se naše polizobrazenstvo še ni osvobodilo valptovskega vpliva, ki nam je vcepljal tlačansko pamet. Zakaj ne bi svobodno in odkrito poudarjali, da smo Slovenci in da za svoje kulturno življenje rabimo lastnih financ! Da smo v državopravnem oziru Jugoslavlani, je tako uzakonjeno.

NAJVEČJA MESTA NA SVETU

London je še vedno največje mesto na svetu. Šteje 7,742,212 prebivalcev. Takoj za njim je New York s svojimi 7,065,092 prebivalci. Na tretjem mestu po velikosti vlemest pa je že japonsko glavno mesto Tokio, k ima 5,311,000 prebivalcev. Za njim pa pride zopet ameriško vlemesto Chicago s 4,364,755 prebivalci. Četrto mesto po velikosti je Berlin, ki šteje danes 4,288,314 duš, medtem ko ima francosko glavno mesto Pariz danes 3,783,000 prebivalcev. Šanghaj ima dandanes 3,808,764 prebivalcev, med njimi 68,814 tujcev. Na sedmem mestu je rusko glavno mesto Moskva, ki šteje 3,663,000 duš.

* Ko se je večja družba šolarjev iz Greensboro, Fla., minulo nedeljo na busu vračala z nekakega zleta domov, je njih bus pri Chattahoochee, Fla. zadel na cesti v velik tovarni trk; 7 šolarjev je bilo pri tem na mestu ubitih, trije pa nevarno ranjenih.

* Zdravniki v Santa Clara, Cal. se čudijo 26 letnemu Joaquinu Vienni ker vedno hujša in se manjša. Pred 7 leti je tehtal 126 funtov, zdaj pa tehta samo še 100 funtov. V teh letih se je tudi skrajšal s 5 čevljev 4 palce na 4 čevlje 10 palcev.

V BLAG SPOMIN prve obletnice smrti naše ljubljene, ter nikdar pozabljene hčerke in sestrice MARGARET DUŠA

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 17. maja, 1936. Minulo je že leto dni, odkar počivaš v grobu Ti. V najlepši dobi mladih let si morala zapustiti svet.

Po preteku tega leta, solza nam pada še nešteta; srce potolažiti se ne da, in kliče Tebe, a zaman!

Mirno spavaj v črni zemlji, ljuba hčerka, sestra; ko pa bomo se združili, takerat bo srečno svidenje.

Zalujoci ostali:

Frank in Antonija Duša, starši Frank ml., brat. Cleveland, O., 12. maja, 1937.

Radio program iz Jugoslavije Generalni konzulat kraljevine Jugoslavije v New Yorku nam poroča, da se bo prihodnji petek, dne 14. maja iz Beograda preko berlinske kratkovalne postaje zopet oddajalo lep in izbran radio program za izseljence ob sledečem času: Ob 8. zvečer iztočni čas; ob 7. zvečer centralni čas; ob 6. zvečer gorski čas, ali ob 5. zvečer pacifiški čas. Valovita dolžina bo 25 metrov in 43 cm., kar odgovarja našemu ameriškiemu sistemu 11,800 kilociklov. — Kdor ima take vrste radio, naj ga naravna navede ni čas na berlinsko radio-oddajno postajo.

Pošiljajte vse važne novice in vesti iz vaše naselbine Jednotinemu Glasilu.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR se namenjeni v stari kraj: KADAR šelite koga in starega kraja: se obrnite na nas.

KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete. Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne pošiljke izvršujemo točno in po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

Za \$ 2.50	100 Din	Za \$ 4.50	100 Lir
Za \$ 5.00	200 Din	Za \$ 9.00	200 Lir
Za \$ 7.50	300 Din	Za \$ 13.50	300 Lir
Za \$ 11.25	400 Din	Za \$ 18.00	400 Lir
Za \$ 22.50	1,000 Din	Za \$ 36.00	1,000 Lir
Za \$ 45.00	2,000 Din	Za \$ 72.00	2,000 Lir

Navedene cene so podvržene promembi, kakor je kura. Pošiljamo tudi denar brajavo in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V Vašem lastnem interesu je, da plačate nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojasnila.

Slovene Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 216 West 18th St. New York, N. Y.

Starokrajška semena

To leto smo prejeli večje zalogo semen iz Ljubljane kakor kdaj prej. Posebno Vam priporočamo sledeča:

SALATA, Braziljska krhka
SALATA, Orjaški biser, jako fina
SALATA, rumena z rdečim robom
SALATA, takozvana simeka vstrajna
SALATA, visoko listnata krhka
RADIČ ZA SALATO, rdečkast
RADIČ ZA SALATO, visok zelen
ENDIVJA, širokolistnata rumena
ENDIVJA, kasna široka zelena
MOTOVILEC, (repincelj)
KUMARE, posebno dolge zelene
KUMARE, fina domača vrsta
GRAH, veliki siličen v stroju
FIZOL, nizek zelen brez niti
FIZOL, nizek rumen brez niti
FIZOL, visok zelen brez niti
FIZOL, visok rumen brez niti
PESA, visokarna temnorudeča okrogla
REPA, strnišča bela okusna
PETRŠILJ, gladki s korenom
KORENJE, ljubljansko belo dolgo
KORENJE, svetlorudeče zgodnje
ZELJE, najfinije zgodnje belo
ZELJE, ljubljansko kasno
REDKVICE, fina rdečica okroglasta
REDKVE, simeka črna sočna
ROZMARIN, lep dišeči
MAJERON, sladki dišeči
Cena teh semen je 12c paket.
Lahko kar izrežete ta oglaš, podrtate semena, katere šelite, ga nam pošljite v Money Order in naročilo bomo točno odposlali.
Ako šelite prej dobiti cenik s popolnim seznamom semen in drugega blaga v naši zalogi, pišite nam.

STEVE MOHORKO CO. 704 South 2nd St. Milwaukee, Wis.

Glavni izlet v stari kraj

Skraini čas je, da se prijavite in rezervirate kabinu za glavni izlet ameriških Slovencev v stari kraj 2. junija na gigantnem brzojaru NORMANDIE, s katerim se pride iz New Yorka v Ljubljano v sedmih dneh. Za potnike tega izleta bodo preskrbljene posebne ugodnosti in s njimi potuje prav do Ljubljane podpisani Leo Zakrajšek, ki bo skrbel za udobnost svojih potnikov. Še danes pišite na spodaj navedeni naslov za nadaljnja pojasnila. Ne odlašajte.

SORODNIKE IZ STAREGA KRAJA morete dobiti, ako nudj Vaše premenjenje zadostno garancijo, da novi priseljence ne postane breme za to deželo.

PAKETE V JUGOSLAVIJO tudi pošiljamo in sicer do 43 funtov tehta. Paketi so poslani preko Nemčije in so razmeroma hitro dostavljeni. Pišite po prošnjo pojasnila.

CENE ZA DENARNE POSILJKE

Za \$ 5.00	200 Din	Za \$ 3.50	50 Lir
Za \$ 7.50	300 Din	Za \$ 5.25	100 Lir
Za \$ 11.25	400 Din	Za \$ 7.87	200 Lir
Za \$ 22.50	1,000 Din	Za \$ 15.75	500 Lir
Za \$ 45.00	2,000 Din	Za \$ 31.50	1,000 Lir

Pri večjih zneskih sorazmerno popust. — Pošiljamo tudi v dolarjih. — Cene podvržene spremembi gori ali dol.

NOTARSKI POSLI V vseh starokrajških zadevah se obrnite na nas, kar mi špečializiramo v teh zadevah. Vsa pisma in druge pošiljke naslovite:

LEO ZAKRAJŠEK GENERAL TRAVEL SERVICE, INC. 302 E. 72nd St. New York, N. Y.

JUGOSLAVIJA
NAJHITREJŠA DIREKTA VOZnja
Podajte se domov čez Srednjo južno prago, idesna praga. Podnebje tukaj je poletno in mirno, se se vozite na parnikih italijanske parobrodne družbe. Ti parniki so za potnike zelo prikladni in udobni ker so modernizirani. V resnici se boste na njih najbolj zadovoljno vozili. Poslušajte se torej južno prago.

SATURNIA VULCANIA
Naravnost v Jugoslavijo—5. junija—19. junija—10. julija
REX C. di SAVOIA ROMA
Preko Genova—22. maja—29. maja—12. junija—26. junija
Za pojasnila in rezervacije se obrnite na kakega našega agente ali na našo podružnico na 1000 Chester Ave., Cleveland, Ohio.

Italian Line

V trajen in blag spomin
PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBEGA IN NEPOZABNEGA SINA IN BRATA
Frank Mestek
ki nas je moral prerano zapustiti v najlepši in cvetoči mladeniški dobi 21 let. Postal je namreč črtev prometne nesreče na železniškem križišču pod mestom Eveleth dne 2. maja 1936, svojo blago dušo pa je izdihnil v strašnih mukah dne 3. maja ob dveh zjutraj.

Za Teboj žalujejo: ata, mama, bratje in sestre, ker prehitro si zapustil nas vse.

Sladko spavaj, ljubi sinko, odpodij se, dragi brat, da čim večje bo veselje tam nad zvezdami enkrat.

V grobu tihem, hladnem snivaš večno spanje še sedaj; v miru božjem se počivaš, večna luč Ti sveti naj!

Zalujoci ostali:

Frank in Mary Mestek, starši;
Josip in Math, brata;
Mary in Angeline, sestri.

Na Evelethu, Minn., dne 3. maja 1937.

KEEP In Line

With the Kay,
Jay Boosters, Action
and More Action Means Success!

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

JOIN KSKJ'S

March To
Progress! Fall In!
Boost KSKJ Sports!

300 SIGN WITH KSKJ IN FIRST MONTH OF DRIVE

ATHLETIC STAR LEADS MEN IN PARISH "CLASH"

Lou Martincich Represents Men in Contest

Joliet, Ill.—Everybody knows young and handsome Lou Martincich. At least everybody who had been following the Catholic prep basketball news during the past season, when the Joliet High School won the South Section race, lost to Fenwick in the game for the Chicago Catholic title, and got second place in the national tournament at Loyola.

Lou saw plenty of action in all these games. When the struggle for supremacy was the hardest, when things failed to click right, big Lou was sent into the firing line, and things began to change. The ball zipped from player to player, around the opponents and into the baskets. And the honor of the school was saved.

Lou is really accustomed to be in the thick of a fight. Hence no one needs to be surprised to find Lou busily engaged in another battle. But this battle is more trying than any one thus far. This battle is not a struggle lasting an hour or two, like a basketball game. This is a veritable war, lasting three months. Again, his opponent is not a "guy of his own size," instead it's a lady, a girl.

Imagine big Lou fighting with a girl! Yet that is what he is doing. He manfully accepted the responsibility of representing the men of St. Joseph's Parish when they were, without any provocation on their part, challenged by the ladies to a contest for the highest parish honor; for the honor of a "Parish Queen" or "Parish King," as the case may be. The one who will produce the better results will be crowned. The day of the coronation is July 5, at the close of the church carnival held in Rivals Park from June 27 to July 5.

Basketball experts agree that if Lou had been in the starting lineup of that final game in the Loyola tournament, Joliet, and not Fenwick, would now be the national basketball champions. We hope that Lou will realize the importance of an early start, put on the steam at once, and thus save the honor of our male parishioners.

The Cub Reporter.

MAGDALENES POSTPONE BOWLING DINNER

Cleveland, O.—The Mary Magdalene bowling dinner, previously scheduled for May 15, has been postponed. When the party was first arranged the girls did not realize that May 15 was a fast day.

The party will be held Saturday, May 22.

MEETING NOTICE

Joliet, Ill.—The next regular meeting of St. John the Baptist Society, No. 143, will be held Tuesday, May 18, at 7:30 p. m., in the old school.

All members who have not made ticket returns on the recent card party are asked to do so before or at the next meeting.

FOREST CITY JAYS TRIP KNIGHTS IN BOWLING MATCH

Brooklyn, N. Y.—The Forest City Josephs traveled to New York, where they met the Knights of Trinity in a bowling match May 2. The result of the two-day stay, in addition to partaking of congenial hospitality, was that the Foresters tallied 2215 to the Knights' 2173.

The Joes had the Sever trio, Francis, Tony and Joe, Molek and Muschitz in the lineup, while the Knights' team was composed of the Erhatic boys, Stanley, Frank and Louis, John Staudohar and John Ribic.

After the first two games the Knights thought the victory was in the bag, but Francis Sever's splendid score of 227 in the final game turned the trick.

The Knights are looking forward to another friendly get-together. May this spirit of friendly rivalry take root, and may the outcome be a yearly home-and-home series between the two KSKJ societies.

J. Ribic.

MINNESOTA JAYS CALL BASEBALL MEETING

Aurora, Minn.—Plans for the baseball season and a schedule will be made at a meeting called for May 16, 2 p. m., at Aurora.

All teams wishing to line up with the Minnesota Kay Jay League are requested to send representatives to the confab. Other important matters will also be discussed, according to Frank Glavan, who is serving notice of the meeting.

350 Join in Program Marking Lorain Parish's Thirtieth Anniversary

Lorain, O.—Over 350 parishioners and friends of the SS. Cyril and Methodius' Parish participated in the program, May 2, commemorating the founding of the parish.

The celebration was opened with a Solemn High Mass, the Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar officiating and assisted by the Rev. L. Virant and the Rev. Fr. Metzger. The Rt. Rev. Canon John J. Oman delivered the sermon.

The evening program dedicated to the founders of the parish was presided over by Toastmaster Rev. Fr. Bombach, who introduced the Rt. Rev. Msgr. Vitus Hribar, the Rev. Fr. Slapsak, the Rev. Fr. Celestnik, the Rev. Fr. Slaje, pastor.

The lay speakers included Messrs. Omahen, Bucher, Cerne and Svete, representing the parish, and Mr. Schneider and Ivan Zorman of Cleveland.

The girls' choir sang numbers interspersing the speakers' program. The banquet was under the direction of the sodality girls and members of the church organizations.

Your society should play a part in making your community a better place to live in!

CHURCH SOCIETIES JOIN IN MARKING MOTHER'S DAY

Joliet, Ill.—The Blessed Virgin Sodality, the St. Agnes' Sodality, the Young Men's Holy Name Society and the Holy Name Juniors of St. Joseph's Church received Holy Communion with their mothers' at a High Mass on Mother's Day.

As in the past, the Blessed Virgin Mary Sodality presented a Mother's Day program in the Slovenia Hall after Benediction for all the mothers of the parish.

Miss Frances Krall gave the welcome address.

Miss Anne Jevitz sang "My Mother."

A Slovenian play in three acts entitled "Materina slika" was characterized by the Misses Anne Mutz, Anne Jevitz, Leona Simec, Genevieve Laurich, Agnes Vidmar, Louise Nasenbeny, Katherine Flajnik, Mary Dolinshek, Lorraine Kalcic, Mary Mutz, Mary Vranesic, Frances Gaspich and Helen Zlogar.

Miss Lucille J. Jevitz delivered a talk about "Mother."

"Slika moje matere" was sung by Miss Henrietta Brunskol.

The mothers and daughters sang several Slovenian Blessed Virgin hymns, accompanied by Mr. Anton Rozman at the piano.

The mothers and daughters were addressed by the honored guests, the Rev. John Plevnik, the Rev. Matthias J. Hiti and the Rev. George Kuzma. The mothers were also honored with the presence of the Venerable Sisters of St. Joseph's School.

The winners of prizes were Ven. Sister M. Engratia, Mrs. Mary Papesch, Miss Kathryn Vlasich and Mr. Anthony Rozman.

At the end of the program each mother received a scapular as a gift from the sodality.

M. K.

HOW BORROWERS BENEFIT UNDER INSURED MORTGAGE SYSTEM

Washington, D. C., April 10.—Direct benefits derived by borrowers under the terms of the Federal Housing Administration insurance of mortgages were outlined today by Frederick M. Babcock, chief of the Underwriting Section.

General preliminary guidance in home planning, protection against inferior materials and methods of construction, were discussed by Mr. Babcock, who also explained the benefits derived from the Federal Housing Administration's system of locating rating, borrower rating, compliance inspections, government insurance and the general financial setup on an insurance mortgage.

Mr. Babcock said, "In most every instance safeguards required by the Federal Housing Administration as protection for the mutual mortgage insurance fund automatically act as a protection to the borrower himself. These elements in a proposed residential project which may be acceptable for mutual mortgage insurance, are

(Continued on Page 8)

CHAMP POWDER AND PAINT ARTISTS

Waukegan, Ill.—Sponsoring plays throughout the season and scoring success upon success, the local Mother of God Parish Actors' Guild added another honor to its record in winning first place in a one-act contest.

The contest, sponsored by the Waukegan Recreation Board, April 8 and 9, in the Waukegan Township High School, brought together the leading dramatic groups of the city.

GEORGE'S LAMENT

Gee whiz, I'm mad! Came to school late again this mornin' and teacher says, "How do you do, Mr. Tripe? Have you come to visit us?" Then everybody laughed. They always laugh at my name 'cause tripe is a cow's stomach. It wasn't my fault I was late. The lady wot takes care of us never gets up till we don't git our breakfast so we can come early. Then I can't run 'cause Irene, she's my little sister, she can't go no faster. Then two times her old sash came untied and I had to tie it 'cause it would git dirty on the ends, if I let it hang. The lady wot takes care of us, she jaws me for everything what's wrong anyways.

You see, my mother, she's gone to the 'sylum. She went when Irene wasn't walkin' yet, and since then nobody thinks I'm livin', seems if. My pa used to take care of Irene when he wasn't working, but when he was mendin' shoes—that's his work—I had to watch her. I couldn't go to school till she was big enough to go too.

Now, I'm a big boy for the first grade and she's most too little, but we just have to go together. Everybody likes Irene. I do, too; but she walks awful slow. When we git in late—we most always do—Irene just looks up and smiles and teacher smiles back. But I guess I just look mad, and so teacher looks mad back.

Anyways, I got even with them boys what laughed this mornin'. I stayed in the cloak-room so long the teacher said, "George, aren't you going to make us happy with your presence this morning?" I had to come into the room; but I guess them boys'll laugh on the other side of their face when they can't find their coats. I thrung

The Guild's offering was "The Valiant," under the direction of Mrs. Mary Harnley.

The prize winners, and the trophy donated by Mayor Marcell Talcott of Waukegan, are reading left to right, front row: John Gostisha, Mayme Zalar and Jim Hladnik. Back row: John Miks, John Grom and Anthony Kolens.

The Rev. M. J. Butala is pastor of the Mother of God Parish.

every one of them coats on the floor and kicked 'em around. That's wot took me so long.

Gee! it seems if I always was gitting even with somebody. There's the things they do to Irene, and the things they do to me, and I haf to pay 'em both back. Teacher says I'm a "regular skrapper." But I guess she'd be, if she had to fight for two.

Sometimes Irene helps though. The other day one of the boys tripped me, and I hit him one in the eye. The old tattle-tale told teacher, and she jawed me something fierce. But Irene fixed him. She stands in front of him in class and when teacher wasn't looking she gave him a punch in the stomach. He went "woof" and it sounded so funny everybody laughed and teacher laughed too and forgot to ask what was the matter.

Irene is so little, they put her in the nutrition class. That's where they give you milk free, without paying for it, so you'll grow. You see, I'm bigger 'n Irene 'cause I'm older. I'm eight. I'm as big as the boys six years old in my room, so they don't think I need to grow. But I love milk and we jus git bread and coffee at home. I have to wait outside for Irene while she drinks a pint of milk. She says she would gimme half of it, if they would let her.

I always wanted a sweater. I never had any, only ones what had got too small or holey for someone else. The last one was a dandy color, all red, with a green and yellow stripe around the middle. But, gee! It fit so tight that when I got into it, it busted all out into little holes. When I wore it to school, the boys called me pepper-box and I bumped two of their heads together till they bawled. Of

(Continued on Page 8)

WOMEN'S EQUAL RIGHTS DRIVE GAINS MOMENTUM

"Don't Exaggerate; Tell Prospective Members Truth," Advises Secretary Zalar

By Joseph Zalar, Supreme Secretary

Joliet, Ill.—Three hundred new members have been added to the roster of the KSKJ during the first month of the current KSKJ Women's Equal Rights Campaign.

The augmentation includes 165 juvenile members, and 135 members joined or transferred to the adult department.

If the first month's score in this campaign is an indication, and if the members continue to work diligently and earnestly, then we may all look forward to a successful climax of the drive.

All members who have thus far contributed to the first success of the drive are to be complimented. With such a display of enthusiasm and application of work, we can be assured that the KSKJ will again score a

success.

In soliciting new members, workers are advised to recommend the new type certificates. It is also suggested that the various benefits: mortuary, sick, accident, operation, old age or disability, be explained.

In explaining our organization, prospective members should be informed that our organization is the first Slovenian Catholic fraternal union; that over 35,000 members are under its banner; that the Union is financially sound, having a solvency of over 114 per cent.

There is no need to exaggerate! Tell the prospective members just what the KSKJ is, what it stands for, and what it offers, and the prospective member will soon realize the merit of membership in the Union.

We are off to a good start! Let's keep it up! The KSKJ is on the march! Let's keep in step with it and score again with our membership drive!

COMMEMORATE 30TH JUBILEE WITH BANQUET

Steelton, Pa.—Mary Full of Grace Society, No. 114, held a banquet commemorating its 30th anniversary. The banquet was well attended by the Slovenians as well as outsiders and out-of-towners.

After the banquet, preceding the speeches, the song "Hej Slovenci," so well known by our people, was sung, with Louis Kambic at the piano. Mrs. Mary Krasovic then introduced the toastmaster of the evening, Mrs. Mary Kajganic, who perseveres zealously in the lodge affairs. Mrs. Kajganic gave a brief history of the lodge and also that the lodge was proud of its record, namely that it was 19 years since the organization of the lodge that they had lost their first member and that in 30 years they had lost only nine members. The entire original pioneer board of officers are still living. Truly a commendable record.

The organizers are as follows: Mrs. Katarina Matjasic, president; Mrs. Mary Loncaric, secretary; Mrs. Anna Kocevar, treasurer. Auditors: Mrs. Mary Kajganic, Mrs. Helena Kambic and Mrs. Barbara Placaj.

As this roll call was given each of the founders received a rose and a great ovation.

Among the speakers was Rudolph Rudman, supreme officer, guest of honor. He amused one and all by his witticism and caused great laughter by his remarks. Mr. Rudman greatly lauded the women of the lodge on their fine record.

Mrs. Rudman and daughter Betty accompanied Mr. Rudman and were the guests of Mr. and Mrs. Frank Simoncic.

The present officers of the lodge are: Mary Nazaj, president; Mrs. Anna Simoncic, secretary; Miss Johanna Krasevic, treasurer; Mrs. Mary Krasovic, recording secretary, who holds the position of vice president. There are about 155 members in the lodge now.

Tells of Progress Made by Steeltonites

Steelton, Pa.—In a recent issue of the KSKJ Glasilo we came across an item stating as how the Croatian people are progressing in the Steelton community, of which we are rather proud. Two of their fellow-men, however, were overlooked. They are Mr. Thomas Malinac and Mr. Joseph Salinger, who hold the positions of constables in their respective wards.

But neither are the Slovenian people backward in their progress, and have also gained prominence by merits and not politics. We are also proud of the fact that we have two well-known medical doctors, Dr. Martin F. Kocevar and Dr. Frank Cunjak. We also have among us a doctor of dentistry, Dr. Louis Rhen, and a young druggist, Dr. Emil Matjasic.

We Slovenians also have in our midst four registered nurses who are a credit to our people. They are the Misses Minnie Matjasic, Catherine Krasevic (now located at Hershey), Joanna Matjasic and Rose Rhen. We have also a high constable, Frank A. Simoncic, who by the way is president of the St. Aloysius' Society, No. 42, and Officer Anthony (King) Krasevic, former basketball player of the KSKJ No. 42 Lodge Booster Club.

Let us add that each and every one of the above mentioned are members of the KSKJ and in good standing.

Reporter.

ADD THREE

Joliet, Ill. — Mr. and Mrs. Edward Kobe, N. Broadway St., are parents of a son born April 19.

Mr. and Mrs. Jos. Vidmar, Russel St., are parents of a daughter born April 21.

Mr. and Mrs. Martin Drago-van, N. Center St., are parents of a daughter born April 22.

FOR GOD, HOME AND COUNTRY.

By Father Kapistran

It's Mary's Month and again the quintuplets offer an inspiration. Their baptismal names are worthy of imitation.

MARIE Reine Alma Dionne.
Emilie MARIE Jeanne.
Cecile MARIE Emilda.
Annette Lilianne MARIE.
Yvonne Edouilda MARIE.

America remembers a very popular Mary. She was born a Catholic. Became "America's Sweetheart."

I refer to Mary Pickford whom her Patron Saint has not entirely forgotten. Otherwise, why did Mary Pickford write a book called, "Why Not Try God?"

Here's a thought from that volume: "God is a 24-hour station. All you need to do is to plug in. You plug in with your thinking. Truthful thinking. Good thinking. Kind thinking. Unselfish thinking."

Doesn't this sound like her Catholic past echoing in Mary Pickford's heart?

In Catholic countries boys are given Mary as a second name in baptism. And grown-up men use that name in signatures.

Here is an unusual tribute to our Blessed Mother:

"I am ashamed to confess that only once in my whole ministry have I preached a sermon in praise of Mary."

"We have never given her the place she is given in the New Testament, though we profess to be New Testament Christians."

"She is there called the most blessed of women, for she did feed lips that spake as man never spake. She did shadow with her divinely maiden self the Light of Life when it was fainter than smoking flax."

"She taught Him, who was to bring the world to God, His first lessons of God. She held with the girdle of her mothering this Holy Child in His untried ways, Him who was to bind the world with golden chains of love about the feet of God."

She caught Him in His tiny falls, Him who was to catch a world in its plunge into night, and roll it back into the paths of light."

"This is the most mysterious trust ever committed to the care of humanity—God subject to His own Creatures, that through that subjection He may at last bring all things into subjection to Himself."

Now, if you have time, read these words a second time, keeping in mind that their author is a METHODIST MINISTER!

His name is Rev. A. E. Whitman of England.

A bitter enemy of the Church was Louis Bertrand of the French Academy.

In 1901 he made a trip to Lourdes. He was ready to pass "nasty" remarks about the superstition of that shrine. To his surprise Lourdes overwhelmed him.

About three years ago, at the unveiling of a statue to Bernadette at Lourdes, he told the assembled multitude of the miraculous restoration of his own Faith on that very spot.

Sancta Maria, ora pro nobis.

ALL-DAY PROGRAM FOR BARBERTON SOCIETY JUBILEE

Barberton, O.—An all-day program has been arranged for May 30, to celebrate the 30th anniversary of the founding of St. Joseph's Society, No. 110.

The celebration will start with a Mass at 10:30 a. m. Following services dinner will be served out-of-town guests. The evening program will consist of a banquet followed by a dance.

KSKJ Society Will Hold Its First Picnic

Johnstown, Pa.—The first picnic of the year and the first picnic in the history of the local St. Stephen's Society, No. 187, will be held May 30, on the church grounds.

All members are urged to attend the next meeting, May 16, at which time final plans will be made for the picnic.

Frank M. Pressburg.

FIRST NUPTIALS IN NEW PARISH

La Salle, Ill.—St. Constantine's Church of Oglesby, Ill., just recently organized by the Slovenian people, will be the scene of its first wedding on May 29, when Miss Angeline Kuhar, daughter of Mr. and Mrs. John Kuhar, Oglesby, and Sylvester Nico of Calumet City, Ill., will exchange their marital vows. The Rev. Father Leo, pastor of St. Roch's and St. Constantine's, will officiate at the ceremony.

SEEK RECRUITS

The United States Army Recruiting Service, with offices on the main floor, Old Post Office Building, Cleveland, O., has been authorized to accept young men for enlistment for service. The service is in need of: 10 men for Quartermaster Corps, at Fort Knox, Kentucky; 10 men for Quartermaster Corps, at Fort Benjamin Harrison, Indiana; 10 men for Quartermaster Corps, at Fort Hayes, Columbus, O.; 2 men for band, trombone and clarinet or piccolo, at Fort Thomas, Kentucky.

Applications are now being accepted from young men between the ages of 18 and 35. Only single men of good moral character will be accepted. Applicants who qualify will be enlisted for a period of three years.

THANK YOU

The bowlers and bowlerets of SS. Cyril and Methodius' Society, No. 191, Euclid, O., publicly acknowledge the generosity of Anton Skufca, proprietor of the Euclid Recreation Alleys, who was so kind as to back the men's and ladies' teams of the society in the recent Eastern KSKJ bowling tournament.

Mrs. Mary Perdan, for the C. and M. Bowlers.

GO FORWARD

Nothing stands still — not a thing in the world. If you want to know how you stand, compare your present position with that you held a few months ago or a year ago; marking your progress, you will have a fair estimate of what you are actually worth to yourself, and to others.

CHANGE MEETING DATE

Joliet, Ill.—The Joliet KSKJ Boosters will hold their monthly meeting May 24 instead of May 31. All boosters are urged to make a note of the change.

SPARES AND STRIKES

This business of running a few lines on KSKJ bowling tournaments is a tall order. So many nice people, so much doing, and so much joviality that one must actually detach oneself to make note. That being the case it is obvious that many things—odds and ends, those pleasant-tries that will some day be told to grandchildren thusly: "Well, at this KSKJ tournament I remember, etc.," have not been recorded.

Well, a tourney with its trimmings will even go so far as to make one dance. That's what happened to "Niggs" in Ambridge. It will even go so far as to make a group of Jays sing lively Slovenian melodies in the interlude between the soup and nuts at a banquet. Someone or other always had his fingers crossed in fear that some day or other one might lose his head over a tourney. So far so good, with no casualties, but someone forgot to carry a rabbit's foot and the result: a councilor lost a heel in Cleveland.

Then that gentleman from Waukegan, the one who said he'd not miss a Midwest tourney if he'd have to use crutches, came to Cleveland with that carload of Jays. Which reminds us that the "do or die" spirit is still with us. 'Tis said a plane trip can be postponed because of a cyclone, or a baseball game can be shelved because of rain, but when it comes to dropping out of a KSKJ bowling tournament it has to be something beyond comprehension. Yes, sir, not even a bothersome appendix can keep them away.

That's the case of Miss Vida Kmet, Mary Magdalene bowler, who postponed an operation until after the tourney. Now she's at St. Luke's Hospital—and no doubt would appreciate a greeting card from the many friends she met at the tourney.

The last of the attractive uniforms worn by the Magdalene bowlers was completed at 3:30 p. m. the opening day of the tourney. Mrs. Tanko was the tailor.

That taped thumb of Mr. Zalar's was no alibi. He really had an honest-to-goodness cut, and certainly showed spirit by bowling with the Joliet team in spite of his injury. He had a supply of band-aids and had a terrific time trying to remember that they were not sticks of gum.

The souvenirs ordered for the tourney arrived the day after the curtain was lowered. Well, one Mr. Merchant will remember when the Jays met in Cleveland—he has 500 trinkets on his hand to remind him. Coming to the rescue in that souvenir business was the Chief Boardman Banich. He passed around those circles until everybody belonged to a new kind of

To Tour Europe

La Salle, Ill.—Mrs. Anna Dular, proprietor of the Dom Grille, located in the Slovenian National Home, located at First and Crosat St., will leave on a few months' tour of Europe on May 20. She expects to visit her mother, whom she has not seen for the last 34 years, and other relatives in Yugoslavia.

Her many La Salle friends wished her bon voyage at a farewell party May 6 held at the Dom clubrooms. Mrs. Dular was presented with a gift from the guests.

club. For those who don't know what they once were—they are paper clips.

Eddie, the music master from Ambridge, sans his concertina or accordion, got a hold of one and played a few tunes at the hall. There should be some way of getting that fellow John Bevec to lose that serious look once in a while. Perhaps he's always worried about his Canonsburg Boosters. He has reason to worry; just like every other Kay Jay group, they are a fine lot.

Two of the peppiest boys, and they hailed from Pennsylvania, were Peppy from Presto and Mort from Ambridge. Those Pennsy boosters win the marbles, forthwith: Svegell, Lampchek et Cetera (another Slovenec) said goodbye to the Ohio officials five times, each time with the till-we-meet-again handshake, and each time accompanied with the saying, "We're leaving in a few minutes, when the girls finish this dance." One tourney official, thinking the big party was over, made his way to the door—and lo, there were the same boys who commented about the delay in the departure—dancing.

It was a surprise when the Rev. Edward Gabrenja of New York registered to bowl. And

GEORGE'S LAMENT

(Continued from page 7)
course I was blamed for fightin', but I wouldn't tell what I hit 'em for 'cause I didn't want teacher to notice the holes. The most of 'em was in the back, only three was in the front, up high. The front was towards her when I was up in class and I kept my hand over the holes, 'cause they was in a bunch.

When I went to my seat, I kinda went sideways so's the holes in the back wouldn't show. Them holes got bigger everyday, and in a week I had to keep both hands over 'em. One day she says, "George, please put your hands down and don't fuss with those holes in your sweater. You're only making 'em bigger." I licked six boys that night. I didn't wear that sweater no more.

When the boys want to make me fightin' mad they call me cock-eye. You see, one of my eyes looks at my nose and I can't steer it. It just sorta skids. Lots of times when I'm lookin' right at the teacher, she says, "You're not paying attention." She's looking at the wrong eye. Irene has big blue eyes and when she looks up and smiles, people love her. I heard a lady call her "a little violet" one day. Nobody calls me nothin' but a nuisance.

We played a game in school the other day. Teacher says, "We'll put on our wishing caps this afternoon and then tell what we wish for." They had lots of fun telling. Some wanted an automobile and an airplane and a wagon, and lots of other things. I didn't tell 'em what I wished for, I was afraid they might laugh. I wished I had my own mother, and a eye that looked straight, and a sweater without holes, and milk to drink everyday, and I didn't have to fight so much. Yes, I know they would of laughed.

—Louisa J. Brooker, in Skyline.

OHIO BOOSTERS TO MEET FRIDAY; PLAN KSKJ RALLY

Cleveland, O.—The next meeting of the Ohio KSKJ Booster Club will be held Friday, May 14, at 7:30 p. m. in the Glasilo office.

All members and representatives are urged to attend. Following the financial report of the recent bowling tournament, plans will be made for the KSKJ rally billed for June 5 in Cleveland.

ADD ONE

La Salle, Ill.—Mr. and Mrs. Arthur Kelly are the proud parents of a baby girl, born Saturday, May 1, at St. Mary's Hospital. Mrs. Kelly is the former Miss Helen Waytenick and is a member of St. Ann's Society, No. 139.

How Borrowers Benefit Under FHA Insured Mortgage System

(Continued from Page 7)
also elements that assure sound construction, livability and comfort to the borrower as well.

"At the outset," he said, "when a person is contemplating the purchase or construction of a home, preliminary guidance and helpful literature are available from the Federal Housing Administration. In addition, when the plans for a proposed home, which is to be the mortgage collateral security, are presented to the administration for examination to determine the quality of the security offered, they must conform to definite property standards set up by the Federal Housing Administration and the specifications must meet the administration's construction requirements before government insurance will be allowed on the mortgage that is to finance the project. Another specific field of activity, under the insured mortgage system, which provides safeguards for home buyers, is the examination of methods of construction and building techniques utilized; this examination being made on several occasions while the building is being erected. Such properties must also comply with other requirements in the rating of the location, the borrower and other features."

The financing method under the insured mortgage system embodies many features wherein the borrower benefits to a great degree.

The long-term, fully amortized system of payment is of great convenience and protection to borrowers. Under traditional practice, first mortgages were for short periods and rarely exceeded 60 per cent of the appraised value. This often required expensive refinancing and costly second mortgages. Under the insured mortgage system, mortgages are made for 80 per cent of appraised value and are paid off in equal, monthly installments over periods that may be as long as 20 years under certain circumstances. Each payment includes a part of the principal, interest, current taxes and fire and other hazard insurance, as well as service charge, if any, and mortgage insurance premium. This budget method of financing, in installments similar to rent, with no refinancing costs, makes home ownership possible to thousands of individuals who, heretofore, were unable to afford home ownership because of the requirements of outmoded, expensive first and second mortgage financing of the past.

THE TREE OF LIFE

Motives of Life

When Adam ate of the forbidden fruit of the tree of paradise, death came into the world. From the tree of the Cross came the fruits of life, won by Christ, the Second Adam. His death gives us the confirmation and illustration of the great truths of faith that form the motives for right living. Christianity rests on the foundation of the fact that Christ was God. That He was Man is amply proven by His death. But His death also proves that He was God. At His trial, the main charge was that He claimed to be the Son of God. Christ made good His claim by dying in testimony of all that He taught concerning His divinity. Even at His death, the character of the divine Sufferer and His conduct under crucifying agony wrested from the penitent thief a confession of belief in His divine Kingship. The convulsions of nature had wrung from the bystanders the testimony: "Indeed this was the Son of God." The fulfillment of all the prophecies about Him was verified in the conviction voiced by Christ "It is consummated." From His Cross, the Crucified teaches us the truth of life.

Ideals of Life

Of equal importance is the death of Christ in the moral order. By His Crucifixion we are impressed with the value God has set upon our immortal souls. By Christ Crucified we are taught the majesty of the law of God and the atrocity of sin violates the order established by divine ordinances. To make adequate atonement for the affronts offered to God through sinful transgression of the divinely established moral order, to blot out sin from our lives and save us from the eternal consequences of it, a God must suffer and die. He made this supreme offering because He willed it so. The virtues that stand out in this immolation of Himself are undying love and obedience—love of His father and love of us and perfect obedience to Him about Whose business He was always concerned. These two virtues are the summation of the whole order of moral virtue. Obedience embraces the whole law and love operates the perfection of obedience. The true lover of the Crucified will prove His love by obeying the law of God. "For me to live is Christ."

The Means of Life

The death of Christ is full of meaning as regards the great means of grace placed at our disposal through His dying. The treasure of the merits of Christ is made complete. From it, all the Sacraments flow as well as the actual graces that enable men to live rightly and to attain a happy consummation of life. The Sacrifice of Calvary is continued in the Sacrifice of the Mass, the perpetual memorial of His death, around which all the Sacraments center. Baptism prepares man for his part in the Eucharistic Sacrifice; Confirmation strengthens his faith in it; Penance makes him worthy of it; Holy Orders insures its continuation; Matrimony is a symbol of it; Extreme Unction imparts its fruits. Christ Himself said: "I am the Way, and the Truth, and the Life (John XIV, 6). This statement about Himself was verified by His life. It was most cogently illustrated in His death. Study well the lessons of your Crucified Master that you may know how to live, that your life may be a luminous example of one schooled in the wisdom of the Cross, the true Tree of Life.